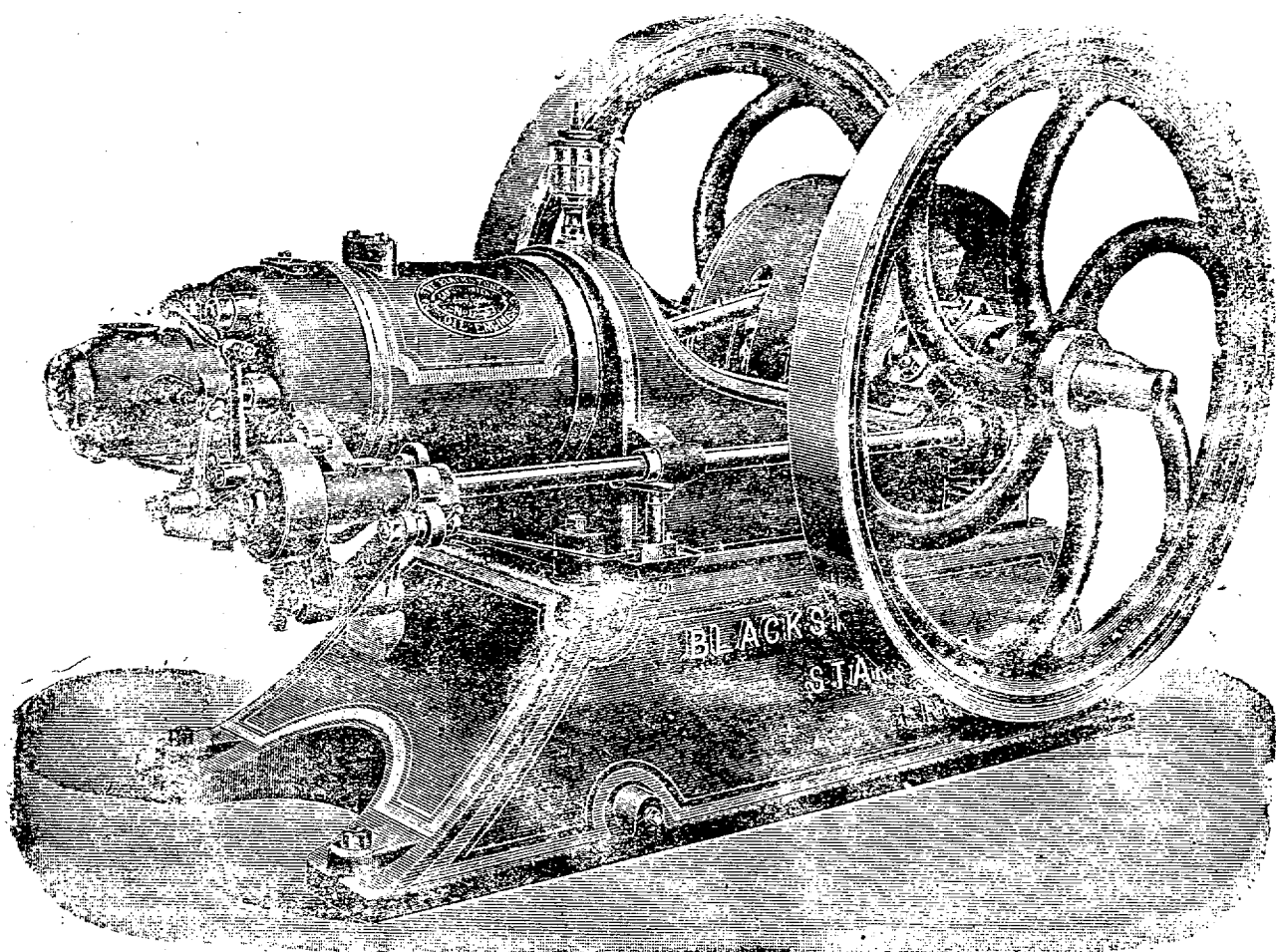

పతిదీనము ప్రకటింపబడును

Vol. 7. { సంవత్సరము 1920 వ సం॥రం సెప్టెంబరు నెల 10 తేది శుక్రవారము { No. 135.
 పంపిణీ. 3 { రాజకీయ పంచత్వ రచన ప్రాచీనము శివము శివదాశి ౧౭. { పంచిత ౧౩౫

డాక్టర్ స్టోను ఆయిల్ ఇంజనులు.

[illegible]

పూర్వం నన్ను & కో., (ఇండియా) లిమిటెడ్,

సం. 9, సకంధులైన చీక, ముదాన.

అంబికామయ్య, బెజ్జవాడ, లావణియ్య, శంకరాచార్యులు.

Page 10 of 10

ఈ సోమ్యలకు ప్రసిద్ధి కల్గినది.
 కులర వేదికమైన సోమ్యలను కూడ
 కూడా తమ్ముతొంజనమును వాసి
 నంత మాత్రమేనాన యున్నాను.

ಪೂರ್ಣ ಪುಟ 0-10-0 ಸಂಖ್ಯೆ

మోహినితీలము

ନିମ୍ନ 1-8 0-12-0.

తామర తైలము

దత్త, 1-3 0-6-0.

ಬಂಜೆ ಭಾಷೆ

1-3 0-2-0.

జిన్నా రాజనం నీచా,

బొంబాయి - మహారాష్ట్ర.

710

~~SECRET~~

12 54.00 0.00 0.00

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

1950 年 10 月 1 日

2000 1000 500 0

NO 1 574 (120 60) 500 2 1 574 1-0-0

ಶ್ರೀ ಬಿ. ಎಸ್. ರಾಜೇಶ್ವರಿ, ಮಹಾ ನಗರ,

• 80 •

60 పుటలు పు సకము ఉచితము

(219)

అవ్వకామ్ర మునెంకర్ గుంబద,
అవ్వకామ్ర మునెంకర్ గుంబద, 157, గామ్ర, కర్ణాటక.

కౌవలెను

ప్రేమరి లోవరుళకండరి బ్రయునింగు గల
ఉపాధ్యాయులు శ్యామలాభగ్నుతర శాంతి గావల
యును. వని గోరువారు గుణగణంబులను దెలు
పును నీక్రింది చిరునామాకు ధరభాస్తులను బంపు
కొనవలయును.

ప్రాధికారము : " హృదయ " ధర్మపాఠశాల,
 C/o పోస్టు మాస్టరు,
 విజయవాడ పాఠశాల, మచిలీపట్నం.

అమృతాంజనం మహాదారి కోషధాలయమనందు అమృతాంజనం, తామరశైలము, మోహనిశైలము, దంతమూర్ధము మొదలగు ముఖ్యోషధములే గాక, ఇతరము లగు మందులు కూడ అనేకము లున్నవి. కావలసినవారు కేటలాగును ద్వేషించి చూడవచ్చును. కేటలాగునకు వ్రాసినచో తక్షణం పంపెదము.

ఆంధ్రజాతీయ కళాశాల

శ్రీ శ్రావణ బహుళ సోమవారమునాటి ఆంధ్రప్రదేశ్ సంచికయందు ఆంధ్రప్రభోధమును శీర్షిక క్రింద ప్రథమమున ఆంధ్రోద్యమము స్వధర్మ దర్శకమై జాతీయ హృదయోద్బోధకమై యుండి నను రానురాను పరనాగరికత వ్యామోహము వీడమిచే, నిర్వీర్యమై, స్వస్వరూపమును కోల్పోవు చున్నదను విషాదభావమును వెలిబుచ్చుచున్నది. ఇందు ఆంధ్రజాతీయ కళాశాల నుదాహరించుచు, 'ఉద్ధారకులు తలపెట్టిన శుద్ధస్వరూపము పోయిన ద'ని వ్రాసియుండిరి. ఈవ్యాఖ్యానమువల్ల ముందు తలపెట్టిన భావములు పూర్ణవికాసము నొందలే దనుట కాక అసలే అంతరించినవన్నట్లు స్పష్టముగ కన్పించుచున్నది. కళాశాలయొక్క గడచిన పది సంవత్సరముల చరిత్రయు పరికించిన యీ వాక్యముయొక్క యాధారము లోకమునకు తెలియనగు.

ఆంధ్రజాతీయ కళాశాల స్థాపించుటయందు ఈ దిగువ నుదాహరించిన ఉద్దేశములు తదుద్ధారకులకును, ఆంధ్రలోకమునకును, ఉద్బోధకములై ఉండిన సంగతి విశేషము. కార్యరూపమున అవి యెంతవరకు ఫలోన్ముఖమైనదియు ఈక్రింది అంశములను బట్టి తెలియగలదు.

1. దేశమునకు ఆదర్శప్రాయముగ విద్యాలయ నిర్మాణము:—అనగా గురుకుల పద్ధతులతో గురుశిష్యులకు నిరంతర సాహచర్యాది విధానముల నొనగూర్చు సంస్థాపనముయొక్క ఆవశ్యకతనుబట్టి 1910-వ సం॥లో డి.కె.అంజనేయ మూత్రము సంపాదించబడి 1912-లో 20 మంది బాలురకు నివాస సౌకర్యమును ఒక ఉపాధ్యాయునికీ తగు గృహవసతియు ఏర్పరుపబడి యుండెను. ఇప్పుడు (అనగా 8 సంవత్సరములకు) 60 మంది విద్యార్థులును 6 గురు ఉపాధ్యాయులును ఆశ్రమమందు ప్రవేశించి, గురుకుల లక్షణములను ద్యోతన మొనర్చుచున్నారు. ఆశ్రమమండే నిరంతరముగ 7 సంవత్సరములవరకు గడపిన విద్యార్థులుకూడ యున్నారు. సుమారు 30,000 రూపాయల ఆస్తితో ప్రారంభించి ఇప్పటికి 4 లక్షల రూప్యముల ఆస్తిని కళాశాల గడించినట్లున్నది. మున్నూట యేబది రూప్యముల ఉపాధ్యాయ వేతన మొసంగిన కళాశాల ఇప్పుడు సుమారు రెండువేలరూప్యముల వేతనమును ప్రతిమాసమును ఉపాధ్యాయులకై వెచ్చించుచున్నది.

2. ఆంధ్రవిజ్ఞానాభివృద్ధి:—ఇందుకు మాతృభాషాభ్యాసమునకు ప్రాధాన్యమును ఆంగ్లభాషకు రెండవస్థానమును ఇచ్చి కార్యక్రమము నడుపబడుచున్నది. అన్యభాషాభ్యాస క్షేత్రమును తగ్గించు నుద్దేశముతో 3-వ ఫారము వరకును ఆంగ్లభాష తీసివేయబడ్డది. మాతృభాషయందే అన్ని విషయములను బోధించవలెనను భావమును దేశమునందు ప్రథమమున వ్యాపింపజేసినది ఆంధ్రజాతీయ కళాశాలయే. దీనిని విద్యార్థిశాలవారు కూడ ఒప్పుకొనియున్నారు. కాని యంతవరకు ఆచరణలో బెట్టినది ఈ కళాశాలమాత్రమే.

3. ఆంధ్రభక్తితత్వము:—ఆంధ్రభక్తిస్వరూపము దేశీయ గానమునందును, భజన విధానములయందును వ్యక్తమగును. ఈభావము ననుసరించి భక్తిని ప్రపత్తిని వెలిబుచ్చు శ్రీరామదాస త్యాగరాజుల కీర్తనలతో అనుదినమును కార్యక్రమము ప్రారంభింపబడుచున్నది. మఱియు విద్యావిధానమందు అనుదినమును ప్రతిబాలుడును ఒక ఘంట సంగీతము నభ్యసించునట్లు

యేర్పరుపబడియున్నది. రాజకీయ విద్యార్థిశాలవారు ఈభావమునకు ఎంత యెడముగ నున్నారో స్పష్టము.

4. సేవాధర్మము:—శ్రీరామక్షేత్ర మని పించుకొను ఆంధ్రదేశమందు సేవాభావ ప్రాధాన్యమునుగూర్చించి 'విచ్చిక సేవా' విధానము ననుసరించి ఆంధ్రమహాజన సభాదులయందును, వరదలు మొదలగు మహాపత్కాలముల యందును ప్రజాసేవకు అవకాశములు గల్గించి కళాశాల బాలురకు తగుశిక్ష యొసంగబడినది. రాజకీయోద్దేశమాత్రములైన సభలందు మాతృప్రవరూపములగు శీతములనుపాడి భక్తిభావమును పవిత్రతను పురికొల్పినది ఈ కళాశాల విద్యార్థులే. విశాఖపట్టణమందు భావగర్భితముగ మేలుకొల్పు వాటలతో ప్రతినిధుల హృదయముల రంజింపజేసినది సమావేశమైనవారికి జ్ఞాపక ముండకపోదు అనాటి విచ్చిక సేవాభావమే నేటికి సూతన వేషములతో బాలభట్టోద్యమముగ పరిణమించినది. ఆశీతములే ఇప్పుడు దేశమందంత మాతృప్రవరూపాలకై వేనవేలుగ విజృంభించినవి. ఆ సేవాతత్వమే కళాశాల జీవితమందు నానాముఖములుగ ప్రతిబింబించుచున్నది.

5. సామాన్య పారిశ్రామిక విద్యాసమ్మేళనము:—సామాన్య విద్యోపాటు స్వతంత్రజీవనాధారముగ పారిశ్రామిక విద్య నొసంగుట సంస్థాపకుల ముఖ్యోద్దేశము. ఆ ఉద్దేశమే కళాశాలయందు పాశ్చాత్య ప్రాగల్భ్యమునకు మూలమగు ఇంజనీరింగు శాఖా ప్రథమమున నెలకొల్పబడెను. ఈపురమున అనాదినుండియు ప్రసిద్ధికెక్కి యామధ్య అంతరించిన తివాసి నేత మొదలగు పనులు యితీవల కళాశాలయందు పునర్జీవితములైనవి. జాతీయ ప్రావీణ్యముచూపు వివిధ విద్యలునుకొన్ని ముఖ్యమైనవి. (కంచుపోత మొదలైనవి) ప్రారంభించుటకు తగు యేర్పాటులు జరుగుచున్నవి.

6. సంస్కృతివిద్య:—దేశభాష లన్నిటికిని మాతృకయై, ప్రాచ్యవిజ్ఞానమునకు గనియై, భారత జాతి స్వరూపమునకు ఆధారముగ సంస్కృతభాష మొదటనుండియు ఇందు ముఖ్యస్థానమునే ఆక్రమించినది. దేశకాలములతో తగు సమ్మేళనమునకు అనుకూలములగు పద్ధతులతో విద్యార్థులకు తగు వేతనములిచ్చి ప్రాచీనశాస్త్రములను జరుపుటకు గూడ కళాశాల పాలకసంఘమువారు సిద్ధపడియున్నారు. తగు పండితులకొరకు రెండు సంవత్సరములనుండియు ప్రయత్నములు జరుగుచున్నవి. ఈ శాఖకు పదివేల రూప్యములనిచ్చి శ్రీన్యాపతి సుబ్బారావు పంతులుగారు స్థిరత్వమును కల్పించియున్నారు.

7. హిందీ:—కళాశాల స్థాపించిన సమయమందు ఉద్ధారకులు ఉద్దేశించినట్టియు మహాత్మా గంధీగారిచే సూతన భారతజాతీయ నిర్మాణమునకు ఆవశ్యకమని ప్రకటించబడిన హిందీభాషా వ్యాప్తియందు గూడ జాతీయకళాశాల ముందడుగు వేసిన మాట ప్రపంచమునకు తెలియకపోవచ్చును. కాని హిందీభాషాభ్యాసము కళాశాలయందు ప్రారంభింపబడి విశేషోత్సాహముతో రెండేండ్లబట్టియు నడచుచున్నది. అందుకు ప్రత్యేకము ఉపాధ్యాయులు గలరు. ఈ విషయము హిందీసాహిత్య సమ్మేళనమువారు ఆంధ్రజాతీయ కళాశాలనే తమ ప్రతినిధిగా నెంచుచున్నారు.

8. ఉపాధ్యాయులు:—కళాశాల స్థాపించినప్పటినుండియు విద్యాలయము నంటియున్నవారు కొందరు పాఠ్యాయులు గలరు. వారును ఇతీవల కళాశాలా దర్శములయందు పూర్ణప్రీతిని గల్గి

తద్భావము త్రికరణశుద్ధిగా వ్యాపింపజేయునెంచి కళాశాలయందు చేరిన ఇతరోపాధ్యాయులును, భావవైరస్యము లేకుండనే కళాశాల వ్యాపారములను నెలవేర్చుచున్నారు. వారియం దెవరికిని ఉద్ధారకులభావము చెడుచున్నదను అభిప్రాయము లేదు. కోరినంతవరకు సంపూర్ణ స్వరూప అభివ్యక్తి కాలేదను చింత అందరికిని కలదు. కాని జాతీయ విజ్ఞానస్వరూపమే భగ్గుమగుచున్నదనుట గాని ఆంధ్రుల అభ్యుదయ పరిస్థితులు తారుమారై జాతీయ నాశనమునకే తోడ్పడుచున్నవను మాట గాని విశ్వసించుటకు యెట్టికారణములును లేవు.

కొన్ని సందిగ్ధావస్థలయందు భక్త్యావిష్టులకు సందేహమును, విషాదమును జనించుట కూడ భగవద్విలాసమందు జాతీయ నిర్మాణమునకు సహకారకమే అగును. ఇంతేగాని ఈశ్వర ప్రేరితమై నిరంతరాభివృద్ధి గాంచుచున్న భారతజాతీయ వికాసమునకు యే యాటంకమును రాజాలదను విశ్వాసమే యెన్నటికీని అమోఘము.

కోపలై - హనుమంతరావు.

ఆంధ్రజాతీయ కళాశాలాధ్యక్షులు హనుమంతరావు పంతులుగారు కళాశాలయందు విశుద్ధమైన యాంధ్రహృదయమును వికసింపజేయుటకు వారి జీవితమును ధారపోయు చున్నారని ఆంధ్రప్రపంచమునకు తెలిసియున్నది. "ఆంధ్రప్రభోధము" అను వ్యాసమునందు కళాశాలకు గాని కళాశాలాధ్యక్షులకు గాని నిందారోపణమును జేయలేదు. ఆంధ్రహృదయమునందు ప్రభోధము గలుగనందున నుద్ధారకులు తలపెట్టిన విశుద్ధస్వరూపము సాధ్యము గాలేదని తెలిపియుంటిమి. హనుమంతరావుగారు వారి లేఖయందు దెలిపిన విద్యార్థులసంఖ్య విరాళములు ఉపాధ్యాయులు విద్యావిధానము కర్మవిద్యాశిక్షణ విధానము ప్రజాహృదయమునందు విశుద్ధస్వరూప ముదయించలేదనుటకు నిదర్శనములు. వ్యాసమునందాంధ్రజాతీయ కళాశాల కే విధమైన యారోపణయును జేయలేదని విన్నవించుచున్నాము.

(ఆం. సం)

ది గ్రేటు ఇండియన్

సిగరెట్ మాన్యుఫ్యాక్చరీంగు కంపెనీ గంటూరు.

ఈ ఇండియన్ సిగరెట్లను ఎల్లదినము వాడనగుటకు "దైయిస్ పాగావమ్" ఉపయోగించుడు. తిన్న టిన్న 18 ధర రూ. 0-4-0.

మీరే యేల సిగరెట్లకు చట్టుకొనబడదు!

"దైయిస్ పాగావమ్" మీరు శరభరాజేయ గలరు. 1/2 పాక టిన్ 18 ధర రూ. 0-8-0 ఒక ప్యాకెట్టు సిగరెట్ల కాగితముల ఒకపాక టెన్సింగి చూచిన నిజము తెలియను.

మీరు ఆతిసమీకమునందు ఆంగడివారిని లేక పాగావ వర్తకులను దీనిని అనుచుడు.

మేనేజింగ్ డైరెక్టు
ఎడ్వర్డు అండ్ కో గంటూరు.

మరియు పందనము

గోదావరి అండ్ సోనగోదావరి
భారతము రాజధానినగు బొంబే నుండి
యోగించుటకు ప్రస్తుతమునందు;
గావునకే కవ్యులైన. విశిష్ట
లేయ నక్కలైన. ఎఱుపు, తెఱుపు,
తెలుపు అను మాట రంగుల గా.

లోగడ ఎంత తీవ్రముగా నుండినను మాత్రమును నుజున కాన్పించును. స్త్రీలకును వ్యాధికికూడ నిది నిరంకితము. పోటీలోఁబయలినది. కాబ యెక్కువదేసినది. డబ్బు 2-4-6

2. చందీ—యజుర్వేదమునందు అనుపాదము. ఒక డబ్బుకి శరభము చందీ సీసా (సీసము) 1-4-6
నిరవశకటి (మాత్రము శరభమునకు) సీసా 0-8-0
అమృతగుడికలు (100 తాంబూల మాత్రము) 0-4-6
నాగరఖండము (అగ్నిగ్రీ తేనెము) డబ్బు 2-0-0
గంధర్వసార్వభౌమ, రాయవరం, (గోదావరి)

కొంతయో బలము గలుగు ననుటకు సందియము లేదు. కాని, కాంగ్రెసు తీర్మానమును వారు పూర్తి ముగిసినా మోదించుట లేదు. జాతీయవిద్యను, ప్రభుత్వమే స్థాపించ గల దనియు, ప్రజలప్రయత్నము లక్కరకు రాజాలవనియు, వా రభిప్రాయపడుచున్నారు.

న్యాయవాదులు దేశమున సందిగ్ధసమయమునందుంచినపుడు కార్యదీక్షను పూర్వ లేక జూయినను, వారి వలన ప్రయోజనమంతగ లేకున్నను, న్యాయవాదులు తమవృత్తిని మానుట మాత్రము ఆచరణయోగ్యమును వ్యాంభనీయమును గాదని, అధ్యక్షుని యభిప్రాయము. స్వదేశోద్యమము వారి యంగీకారము బడయుచున్నది. శాసనసభా బహిష్కారము పట్ల లజపతి రాయ గారు తమ సంపూర్ణాంగీకారమును సూచించిరి. రాజాపు శాసనసభకు తాము అభ్యర్థులుగ నిలువ బడమని, లజపతిరాయగారు వాగ్దానము జేసిరి. కాని, ఈ కార్యముకొనసాగుటకు తగినవ్యవధిలేదని లజపతిరాయగారి యభిప్రాయము. వంగదేశము జాతీయోద్యమము విషయమై దేశమున కిదివరకు మార్గదర్శకమై యుండ, ప్రస్తుత తరుణమున అట్టి నాయకత్వమును కోల్పోయినందులకు లజపతిరాయ గారు విచారించి, ఇందువలన వంగదేశము నెడల తమకుగల కారవ మణుమాత్రమయినను తగ్గలేదని సూచించిరి. కాంగ్రెసు సభలో నన్నిపక్షముల వారికిని స్థానమియ్యవలెననియు, మితవాదుల యభిప్రాయములను సగౌరవముతో నాలకింపవలె ననియు, లజపతిరాయగారు జేసిన యుపదేశమును సభ్యులెల్లరు నాచరణలోనికి దెచ్చుట భావ్యము. కాంగ్రెసు తీర్మానము విషయమై తమ కభిప్రాయ భేద మున్నను, తమ మనస్సాక్షికి వ్యతిరేకము గాకుండునంతవరకు శక్తివంచన లేక సహాయనిరాకరణోద్యమమునకు జయము గలుగుటకు తోడ్పడెదమనియు, కాంగ్రెసుసభ్యులును మహమ్మదీయ సంఘమువారును తాము గావించిన తీర్మానముల నాచరణలో జెట్టనియెడల, ప్రపంచములో నగు బాట్లపా లగునరనియు, లజపతిరాయ గారు గావించిన హెచ్చరిక ఎంతయు సమంజసముగ నున్నది. కాంగ్రెసు తీర్మానపు వివరముల విషయమై అభిప్రాయభేదము గనుపటచిన ఇతరనాయకులు గూడ, లజపతిరాయగారి మార్గము ననుసరించి, తీర్మానసాఫల్యమునకు తోడ్పడి, దేశారాధన గావించుట, ధర్మము.

స్థానికసభలకును ప్రభుత్వమునకును గల సంబంధమును నిర్ణయించుట

ప్రభుత్వమువా డిటుల ప్రచురించుచున్నారు: “జిల్లా మ్యూనిసిపలు సంఘముల చట్టము గూర్చి 13 మార్చి తేదిన జరిగిన శాసనసభలో చర్చ జరుగుచున్నపుడు, స్థానిక మగు పన్నులకును రాష్ట్రీయ మగు పన్నులకును గల సంబంధమును గూర్చి విచారించుట కొక సంఘము నేర్పరచెదమని, ప్రభుత్వమువారు దెలిపియుండిరి. పిమ్మట, లోకలు మ్యూనిసిపలు సమావేశము గవర్నరుగారిచే 17 జూలై తేదిన ప్రారంభింపబడెను. స్థానికసంఘములకు రాష్ట్రప్రభుత్వమువా రిచ్చెడి సహాయమును గూర్చి తెలుపరచెడి తీర్మానము లా సభలో కావించబడెను. ఈ తీర్మానములు స్థానికసంఘములన్నిటికిని పంపబడెను. సభాయుతులగు గవర్నరు గారి క్రింది సభ్యులతో విచారణసంఘము నొకదాని నిపు డేర్పరచిరి.

(1) ఖా. బ. మహమ్మదు హబిబుల్లా సాహేబు బహదూరు గారు అధ్యక్షులు (2) సభ్యులు డి. బి. మోచర్ల రామచంద్రారావుగారు (3) కా. రా. బి. వి. కే. రామానుజాచార్యులుగారు. (4) కా. రా. బి. యా. సుబ్బారావుగారు (5) కా. వి. మాధవ రాజాగారు (6) డి. బి. కే. సూర్యనారాయణ మూర్తినాయుడు గారు (7) రా. బి. యస్. కుమారస్వామి రెడ్డిగారు (8) టి. ఎ. రామలింగ చౌటిగారు (9) సర్వజననరలు (10) స్వామిటరీకమిషనరు (11) విద్యాశాఖాధ్యక్షుడు (12) పి. డబ్ల్యు. డి. శాఖకు ఛీఫ్ ఇంజనీయరు (13) లోకలు ఫండు మ్యూనిసిపలు లెక్కల తనిఖీదారు (14) యఫ్. జె. రిచర్డ్సుగారు (15) యా. గోపాలస్వామి అయ్యంగారు (కార్యదర్శి)

లోకలు మ్యూనిసిపలు సమావేశపు సూచనల ననుసరించి ప్రభుత్వమునకును స్థానికసభలకును గల ఆర్థిక, పరిపాలనా సంబంధములను విచారించి, నివేదిక బంపుచు ముం దేచర్య దీసి కొనవలయునో అందువిషయమై ఖండిత మగు సూచనల గావించవలయునని, ఈ సంఘమువారు కోరబడిరి. ఏరు తమ నివేదికను ఈ సంతకమున అట్టోబరుమాసములోపల ప్రభుత్వమువారికి పంపుటకు కోరబడుచున్నారు.

కృష్ణాపత్రిక - యాంధ్రపత్రికకు హితబోధము

శ్రావణ బహుళ ౧ సోమ వాసరమున “మహాత్మా గాంధీ సహాయనిరాకరణము” అను శీర్షికక్రిందను నాంధ్రపత్రికయందు ప్రచురించిన వ్యాసమును కృష్ణాపత్రిక విమర్శించుచు గాంధీ మహాత్మున కావ్యాసమునందు నిందారోపణమును జేసినటులు నిర్ణయించి స్వీయసిద్ధాంతములను దృష్టాంతములతో సమర్థించినది. ఆ వ్యాసము నందె విశుద్ధమైన సహాయనిరాకరణము గాంధీ మహాత్మునకు మాత్రమే గోచరమయినదని తెలుపబడినది. గాంధీమహాత్ముని పవిత్రసంకల్పములను గ్రహించి వారిని పూజించుటయందు మేము ఎవరికిని దీసిపోముగాన వారిపై నింద నారోపించుట యసంగతము. సహాయనిరాకరణమును వ్యక్తులు వారి సంస్కారమున కనురూపముగ జూచుచున్నారని తెలుపుటయే వ్యాసోద్దేశము. గాంధీమహాత్ముడు పవిత్రదృష్టితో జూచుచున్నటులును విదేశ బహిష్కారము శుభకరము గాదని గాంధీయహాత్ముడు నమ్మినటులును దెలుపబడినది. ఇందుకులమును అభిమానమును గల్పించి దోషారోపణమును జేయుటమాత్రము సంకల్పము గాదు. అభిమానమును జంపుకొనినపుడే పరిశుద్ధస్వరూపము గోచరము గాగలదు.

స్థానిక వార్తలు

ఒక ప్రకరణ:— 8 తేది ఆంధ్రపత్రికయొక్క 5 వేల మూడవకలములో 86 వంక్రిలో కర్నూ కాంకరాజా ఉప్పు గారడనది అచ్చగరని చరచనతెను.

కలవలసోదరుల ధర్మము ర్వేద వైద్యశాల, నల్లూరు. — నల్లూరు ఆయుర్వేద వైద్యశాలలో ఆగస్టు నెలలో 4588 ప్రతిఫలము, 1721 స్త్రీలు, 1559 పసిబిడ్డలును ఔషధసేవ జేసిరి. ఈ టులు దివ్యునవ 258 మంది వధులును వున్నవి.

మైలాపూరు సంగీతసభ:— ఈ సభ తరఫున ఈ నెల 12 వ తేది ఆదివారమునాడు సాయంత్రము 5-15 గంటలకు మైలాపూర్, నడు పిల్లో నన్న గోపాలనాయకర్

ని. ఎన్. పాతకాలలో మహమ్మదు సోదరుల గాతముతో నిద్యుచ్చక్తితో జలరంగిణి నాటించబడును.

దేశీయ ప్రార్థన సమాజము:— ఈ నెల 10 వ తేది ఆదివారము ఆగ 12 వ తేది మధ్యాహ్నము 3 1/2 గంటలకు రాజులూ స్ట్రాక్స్ నాట్యమునదిపి (హిందూరిపిందు) 29 వ నె. మిద్దెమీద వైశ్య నందరి పాతకాల భవమున యోగ ప్రార్థనసభ జరుగును. తేదీ మల్ల రాజగోపాలరావుగారు డి. ఎ. పార్థసవలి “మామజీతిభివృద్ధి” అను విషయమును గురించి యుపన్యసించెదను. నువ్వీవైద్య కార్యదర్శి. జే. (పా. సమాజము).

సరస్వతీసంఘము మదరాసు:— ఈ సంఘము యొక్క 12 వ వార్షికోత్సవము యీ నెల 12 వ తేది ఆదివారమునాడు సాయంత్రము 8 గంటలకు వచ్చెయ్యకళాకాల భవమున ఎన్. శ్రీనివాస అయ్యగారు గారి అధ్యక్షత క్రింద జరుగును. ఈసంఘమువారి యాజమ్యమున నన్ను రెండు వారితా పాతకాల బాధలకు బహుమానము లివ్వబడును. తర్వాతయైన తేదీ 13 వ తేది మాతమునకును మి. హరిశ్చంద్రరావుగారు, తమిళ భాషలో “సీత” ను గూర్చి డి. కళ్యాణసుందర అడబ్బాయగారును ఉపన్యసించుట.

చాత్రాడ శ్రీ వైష్ణవ విద్యాభివృద్ధిసమాజము, మదరాసు:— ఇటీవల కొన్నికోటా క్రిందకు శ్రీమంతులు, మహాభిమానగుండవలపు శ్రీ రేకరా భావ్య కాటలయ్యగారు, ఆజ్ఞు నిర్వాణమయ్యగారు కేశవరా త్రక పాథకులై గడపిన బోధనావ్య భాగ గంగాధర తిలక మహారాజగారు, ధర్మమాత్రులకు కంఠఃపాత్రులై శిష్యులుగా, ఆధ్యాపకులై వలె కంఠఃపాత్రులై కేశవరాజుగారి (తేజస్వియూర్యయ్య) గారును విధికేయన వరదత్తదంబులతో కేంజేసి వారి బంధువులకు, కుటుంబము, క్షేమము, స్నేహితులకు దుఃఖముద్రమున ముంచిజేసిరి. మహా మొదల హిందువులును, రెండవకి ఆంధ్రులును, తమిళా చాత్రాడ శ్రీ వైష్ణవులమైన ఈ మామ కారణమునకే వైశ్యమున వరదత్తదంబులకు మనకు అపారవన్ను కలిగిరి. వారి సువరకు కలిగియు ఈ తరుణమున మన వికకంఠ్య మరు విచారము (ప్రతిని వారి కీర్తిని వెల్లడిజేయుట ముఖ్యము గానా? కనుక ఓ మలాభియానలారా! ఈ 1920 వ. సెప్టెంబరు నెల 12 వ తేది ఆదివారము వరకు 8 గంటలకు వరదత్త వీధిలోని కారవా బాలికా పాతకాలమున జఖి చాత్రాడ శ్రీ వైష్ణవ మహాజన సభ జేర్చబడును. అత్తను మీరందఱును అప్పు కేంద్రీయ సాహభూతిని ఎవకవలవలయు నని కోరచున్నాము. — కార్యదర్శి.

విద్యుచ్ఛక్తులు

(తరుణ సంఘము)

రాజధానియందరిటకు గతవారము విద్యుత్తుధరలో యాద్యులేను. ఈ క్రింది బాలికా శ్రుతి ముదలములోను గత వారములోను యీవారములోను గతవారమున యీ వారములోను ధరలను జూపును. (మదరాసు రేడి).

అంత:పురమున, అంత:పురమువారము.

జిల్లా	29-8-20	4-9-20	5-9-19
గంటాం	2.48	2.42	2.48
విశాఖపట్టణము	2.48	2.54	2.61
కృష్ణా	2.67	2.67	8.94
కర్నూలు	2.54	2.54	2.54
జిల్లూరు	2.48	2.48	2.12
నల్లూరు	2.45	2.91	2.97

నకుటున రాజధాని

మొత్తం	2.78	2.74	2.57
--------	------	------	------

కలకత్తా సెప్టెంబరు 9:— ఆ మధ్యసాత్రీ సంఘములకు చెందిన జి. సి. బెన్జి స్త్రీగారు వార్షికమున వచ్చిరేమి రాజోవు మానము 1 వ తేది నాయుదా జేయబడెను.

9 తేది సాయంత్రము మహా 5-30 గంటల వరకు రాజులూ పిడికోటందు నానన్ నేటు వారి సామర్థ్య బట్టము కొనుచుండగా వారి స్వామ్య శేషముండి ర్వు 25 (అయిదురూపాయల కరెన్సీనోట్లు అయిదు) వారివడి జూయినది. నదానోట్లును నాథ తెచ్చియచ్చువారికి నాకుంద నమలతో కొంతబహువతి శేషమున్నాడను. — జి. జే. రాజులూ, ఆంధ్రపత్రిక 7 రెండుకట్టిపి.

విశేష తంత్రీ వార్తలు

(వైబరు వజ్రస్థి)

విప్లవం దుస్థితి

ప్రధానమంత్రి సమాధానము

అందఱు, సెప్టెంబరు 8:—బ్రిటిషు శక్తికా సంపాదకుల ప్రతినిధులు లాండును జార్జిగారి సందర్శనగా సత్ దీక్షలు చెప్పెను. మెక్స్సెనీగారు ప్రభుత్వమువారికి ప్రతిపాదనలు గుట్టలలో జేసినమాట వాస్తవము. ఆక్షప్రకటన 85 గురు నయినట్లును 178 గురు ప్రభుత్వమును నిష్కారణముగ మరచితిరి. నీన్ను ఫెయిలు ఉద్దేశమునకును, రిపబ్లికను నైస్యము నెల కొట్టుటకును చాల భేదముగలదు. మొదటిదానిలో జేరుట సేరము కాదు. రెండవదానిలో జేరుటగొప్ప సేరము. రెండవది సామ్రాజ్య మందలి వివిధ భేదములను నివేదింపజేయుచున్నది. గవర్న మెంటు వారు విప్లవంబునందలి గవర్న మెంటు నైస్యములను సంగ్రహించుట యందు లేదా ఇంగ్లండునకు రప్పించుటయును. విప్లవంబునందలి పోలీసువారందఱు పూర్వము నైస్యముగ పనిచేసిన పీఠములు. వారు చాల నిశేషముగ పోలీసునిట్టుండిలో జేరి ప్రభుత్వము వారి కమ్యూనికేషనును సుసరించుచున్నారు. అందులకు ప్రభుత్వమువారు వారికి పూర్తిగ సహాయము చేసినరీతియును. మూడుసార్లు బైటిలను ఉత్తరముగ లిఖించిపెట్టితిమి. ఈ ప్రజల తిరుగుబాటు సంభవించిన పిమ్మటనుడ నిట్లు రెండుమా రులు విడచిపెట్టితిమి. కాని ఏమియు జాగ్రత్తము లేకపోయెను. ఎవరిని విడిచిపెట్టితిమో వారే విడిచిన తరువాత మరల క్రొత్తకుట్రల వారంబింతి. వారే విప్లవంబునందలి పోలీసువారిని మోచుకొనిరి. రిపబ్లికను నైస్యము చాల ఘోరముగను, నీచముగను బ్రిటిషు నైస్యము బలిపూర్చుచున్నది. చాల జాగ్రత్తకరతతో నీచకుట్రలను వచ్చి విప్లవంబు సామ్రాజ్యమునందలి విడచుటకు సుచుచున్నాడు. ఆమెకా ఆంతరంగిక యుద్ధమునకు చుందు నైసికెంటు లింకాల్ను గారెట్టి సంకల్ప సిలియంబునందలి బ్రిటిషు ప్రభుత్వమువారు నిపు డెట్టికండిగ్గా వ్యవహరించుచున్నార. ఆమెకావారు బహిరంగముగ పోట్లాడుటకును అది కొంత సయముని చెప్పవచ్చును. విప్లవంబునందలి రహస్యముగ వాక్యల గానించుచున్నాడు. ఈవల్లీకను నైస్యము ఈ మెక్స్సెనీగారి ఆదాపుడే ఇది యుద్ధమునందును సే సంభవించియుండిన జర్మనుల జలంతర్వాహినిబాధలను తప్పించు కొనుట కష్టముగనుండెడిది. అంతట బ్రిటిషు సామ్రాజ్య యంతయు చెడిపోయెడిది.

నీన్ను ఫెయిలరులు లాండును జార్జిగారి కేమి చెప్పి?

అందఱు, సెప్టెంబరు 8:—విప్లవంబు నీన్ను ఫెయిలరుల వాడుకకు అర్హత గ్రహించి డెయిలీ గ్రాఫిక్సుకు తంత్రీ సంపుట, అల్లరులు జరుగకుండ పూచీ తడునెడల కాడ్కు మేయరుగారిని విడచెదమని లాండును జార్జిగారు చెప్పిన దాని కేమిజవాలు చెప్పెదమని ప్రశ్నించెను. గ్రహించుకొంటుంటి క్రతుర్వర్తనచెప్పెను. విప్లవంబు జేకాభిమానులను వాసుల వారములు కుమ్మరిజానములచే మాడ్చి మాడ్చి, వారు చావ సిద్ధముగ నున్నపుడు, ఆ కైడిని వారకులను వారు ప్రకటించిన గాని వారిని విడుదలమయి లేవన్న వారిని కారాగృహములో చంపెదమనియు మిశ్రభుక్త్యువారు తెలుపుచున్నారు. వాగ విడుదలమని జటించుచు మి యాంగ్లేయులు ఆకాగికవాదులం బుగగజ్యులుగ నున్నారు.

ఆర్మీవిక ప్రమాదముగారి నొక విశేషము సంధ్యంబుగా ప్రధానమంత్రి కేసిన వాదనము సఫలమగునుగాకయని తాము వ్యవహారాత్మకముగ గోచించుచున్నారము, కాని తన్ను విప్లవంబున పోలీసుసంకలములు అందులకు సమర్థులైతే వలసినదని తాము విప్లవంబు ప్రజలకు బోధించునయ్యు చెప్పిం లాండును జార్జిగారిట్టి వాదనము జేయలేదని కొన్ని పులి కలుగు, చేసినది కొన్ని పులికలుగు (వాడుచున్నది).

విప్లవంబులో గలిగిన సైనికసమస్యలు

ఆగస్టునెలలో విప్లవంబునందలి నైస్య తెలియమంది మరటింకతో ఎండటికి దెబ్బలు తగిలినవో ఆసంగతిని తెలుపుచు యుద్ధకార్యాలయము వారికి ప్రకటన సంపిరి. ఒక ఉద్యోగియను ఇద్దరు నైస్యమును చంపబడిరి. ఇద్దరు ఉద్యోగియులు 12 రు నైస్యమును వాయముల సుందిరి. 8 గురుకు దెబ్బలు తగిలినది.

అల్లరులు శాంతించుట

అందఱు, సెప్టెంబరు 7:—ఇటీవల జరిగిన అల్లరులు శాంతించుచున్నది. మరల వరివారు తరుచు పనుల నిర్వహించు కొనుచున్నారు. మొత్తము 81 రు మరటింక తిరిగి తెలియబరచిరి. వరిలక్షలవరకు సమగ్రసహాయము జొరబడినది. కేరళిట్టులను చాలమందిని బలవంతముగ సగరమునందలి తిరిమి జేయుటకును గలిగిన సమస్యలనుగూర్చి పార్లమెంటు సభ్యులగు డెల్లికగారు ప్రభుత్వమువారిలో నుత్తరక్రతుర్వర్తనలను జేసెరి. వనితోనుండి తరుచుబడిన పరివారికి తగిన ధన సహాయము నొసరించుటకు గవర్న మెంటువారు నిశ్చయించుకొనిరి.

కార్మికమంత్రి మెక్స్సెనీగారు, యుద్ధములో వని చేసి ఉద్యోగములను చాలించుకొనిన నైస్యములకు, దెబ్బలు తగిలిన నైస్యములకు తగిన సహాయము నొసరించుటకు చాల నిశేషముగ ప్రయత్నించుచున్నాడు. ఇక్కడికి 50 లక్షల నైస్యములను, 2 లక్షల నైస్యములను ఉద్యోగములకు లభించి సామాన్య పౌరజీవనయోగ్యుల గడపుచున్నాడు. ఇంక 142,600 బంది నైస్యములను, 14298 నైస్యోద్యోగియులను ఉద్యోగముల నిప్పించవలసి మొప్పుదనియు, గవర్న మెంటువారు జేరనై సంత సహాయము సుసరించుచున్నా రనియు తెలియచున్నది.

గవర్న మెంటువారి నైఖరి.

అందఱు, సెప్టెంబరు 8:—నేపాథు వక్రముల విషయమున నొక సంగతి చెప్పవచ్చును. ముందు సమావేశము కావన్న సభ యేతత్తునునకు జేరదు. ఈలోక గవర్న మెంటు వారి నైఖరియందయు కష్టమగుచున్నది. గనులవనివారి కోరికను నిష్కర్మముగ జేయకరించుట వారంగీకరించుచున్నాడు. కాని నేపాథుధరను తగ్గించుటకు మాత్రము వారంగీకరింపజేయజేయదు. ఇది తక్కువలకు సంబంధించిన విషయముకాదు. రాజకీయములకు సంబంధించినది. నర ఆర్ పార్టీ గారు సభకు జరిపింప గోరుచు చేసిన యాహ్వానములను బట్టి చూడగా నైఖరిగా రభసంకరము చెప్పుచున్నాడు. కాని జీతములను పుష్కరించుట కేర్పరచుసభలో నెరవేరడవలయు నో ఆసంగతిని నిర్ణయించుట అంతకష్టమైన పని కాదు.

కార్మికుల సంహారము.

అందఱు, సెప్టెంబరు 7:—నర ఆర్. పార్టీ గారి యాహ్వానము సంగీకరించి నందులకు చాలమంది సంహారించుచున్నాడు. ఉభయ పక్షములవారు కలసికొనిన పిమ్మట సంకరము నెమ్మదిగ పరిష్కరింపజేయునని వారి యుద్దేశము లాండును జార్జిగారు రేపటికొకసారి గనులవనివారి ప్రతినిధులను జూడవలయునని కట్టుబట్టగ లేరు. ఏయింకనుగూర్చియైన మాట్లాడవలయుననినెడల సత్ దా సభ జరిగినవెడల నట్లు జేయవచ్చును. జేరములోని గనుల పనివారందఱును రేపటి రాత్రి సమావేశ మయ్యెదరు. కార్యనిర్వాహకసభ మువారు పార్టీ గారితో మాట్లాడిన పిమ్మట తెలియబరచు అంతముల గాలోపించుటకు వారిని సమావేశపరచిరి. కార్మికులు తమ కట్టును విడుదల నమొక్కటవలయునో లేక రాజీనామా నొసరించుకొన వచ్చునో ఆ సంగతి నీసభవారే నిర్ణయించెదరు.

మెసపాటామియా స్థితి

ప్రెస్సు విమర్శ

అందఱు, సెప్టెంబరు 8:—మెసపాటామియాస్థితిగూర్చి ప్రజలు చాల ఆతురత సుండుచున్నాడు. ఆ సంగతి ప్రెస్సు ఆక్షేపణలకు వాగుక వ్యక్త మైసెరి. యుద్ధకార్యాలయము వారు మెసపాటామియాను గూర్చి ప్రకటించుచున్న ప్రకటనలకేమియు సర్దుములేదనియు, ఆటను అందక పోకను పొంతక వారాపకటనల సంపుటన్నారనియు సాయరాట్ల కడిమిల్ల దూరమున రెయిల్లు నిలిచిపోయినవనియు వారు ప్రకటించుచున్నాడు. బాధానుభవ మొనూలునుండి పోవుటకు నీలులేనట్లున్నది. కామరాట్ల గలిగినసమస్యల కేమి కారణమని యిది ప్రశ్నించుచున్నది. హిల్లాకట్ల బ్రిటిషు నైస్యములకు గలుగుచున్న సమస్యల సంగతి ఇంకను ప్రజల కేల తెలుపలేదని యిది ప్రశ్నించుచున్నది. మెసపాటామియాలో నెంతమంది స్త్రీలును కుటుంబము వాధ నొందుచున్నారో తెలుపవలసినదని గూడ యిది కోరుచున్నది.

పోలండు లిథుయానియాల నిందలు.

అందఱు, సెప్టెంబరు 8:—పోలండు ప్రభుత్వమువారు మిశ్రమండలివారిని, వాతీసమితివారికి వ్రాసిననోటులో ఇట్లు

తెలియబరచిరి.— సోషలిస్టు నైస్యములు లిథుయానియా రాష్ట్రములో సంపరించుట కంగీకరించుటకును వారు తాము స్థికభర్తమునకు భంగము గలిగించి రనియు, లిథుయానియమును ను వాల్కీయండలము నాగమించి రనియు, ఆయండలమును ఉన్నతసభ పోలండున కప్పించి: ద నియు పోల్లై నైస్యములు లిథుయానియమునకు స హాయ మొసరించుచున్నారనియు లిథుయానియాలో పోలం నైస్యములు గుంపులగు నూడుచున్నవనియు, అట్టి చర్యలు తిరిగి జరుగకుండ వాతీ సమితివారు తగిన యోగ్యముల నొసరింపవలయుననియు పోల్లై ల, పకటనయిచ్చుచున్నది. పోల్లై నైస్యము లిథుయానియములో గల పోలంబలో పోరానుచున్నారనియు పోలంబున సమస్య మొనరించుకొనుటకై లిథుయానియమును పోలంబునకు సుధి జేసికొనిరనియు పోలంబు చెప్పినమాటలన్నియు సబధములని లిథుయానియా అధికారు లొక తంత్రీకార్త సంపిరి.

విద్యుచ్ఛక్తి వనివారల వివాదము.

అందఱు, సెప్టెంబరు 7:—విద్యుచ్ఛక్తి వనివారలకును యజమానులకును జరుగుచున్న వివాద మింక నల్లై యున్నది. ఆండ్రోగ్రాండు రెయిలు మార్గముల వనివారు ప్రాము మార్గముల పనివారు, విద్యుచ్ఛక్తి వనివారు, కక్కిన పనివారు అంబి అంబు సమైక్యకట్టున ట్లున్నది. అందఱు పట్టిత కాఖులలోని వనివారందఱును సమైక్యకట్టున ట్లు జేయుటకు అతివాదులు చావరకు ఆందోళన జేయుచున్నాడు.

టెలిఫోనుగారి ప్రత్యుత్తరము.

అందఱు, సెప్టెంబరు 8:—కాల్కురగారి నోటునకు టెలిఫోనుగారిచ్చిన ప్రభుత్వ ప్రత్యుత్తరమున నిట్లుచెప్పిరి: రుమ్మ పోలంబుల స్థితిగూర్చి కాల్కురగారికి నిజము గను తెలియదు. వారాముగంట పరాధము ఒక యెత్తు చెడిపోవుట వలన సంభవించినది. అదటికిపుడు సోషలిస్టువారు రెక్కనగ నైస్యములసంపిరి గావున స్థితియంతయు వారి కనుకూలముగ మారినది. పోలంబు పాటల నైస్యములను గూర్చి విధించిన మరకును గూర్చి మిరు మరల లేనిపోని నిందలకు జేయుచున్నాడు. పేదవారికి సోషలిస్టువారు రేమియు సహాయము జేయజేయజేయరని మారు తెలుపుచున్నాడు. ప్రజల కివ్వ డెట్టి మహాసాధనములు లభించునట్లు ప్రభుత్వమువారు కేర్పరచిరో ఆ సంగతిని ప్రజలు వర్ణించిచెప్పెను.

విప్లవంబులోని నిర్బంధితులు.

అందఱు, సెప్టెంబరు 9:—విప్లవంబులో ఆహారమును పుచ్చుకొనక ఉత్తవాన సుసరించుచున్న కార్కు నిర్బంధితులను 11 గురుకు విడుదలచేసినదని కార్కుగారిట్టి పూర్వపు మేరీపుగారు కోరినదానికి ప్రత్యుత్తరముగ ప్రధానమంత్రిగారు ఆ బైటిలమయమున తానుకలంపించిన విధానమును మార్పుటకు జీలులేదని ప్రధానమంత్రిగారు చెప్పిరి. పోలీసువారిని నైస్యముల (వారముగ నెడికింపినందుకులకు నో, లేక మహాదోషములందు తనిచేసినట్లు కష్టముగ సమాచారము తెలిసినవానినో కారాగృహములందుంచుచున్నాడు గాని ఇతరుల సుంచలేదు. అప్పుడెప్పుడు నిర్బంధించబడినవని వారందఱును విచారణ జరుగకుండచేయవలయునని ఉద్దేశముతో నమొక్కట్టిరి. కనుకను ఆగస్టు 11వ తేదీని వారు సమొక్కట్టిరి. అందులకు ప్రభుత్వమువారు వారిని నిచారించవలక పోయిరి. అంతటి పూర్వ కార్యముల నొసరించినవారిని వారు బుద్ధిపూర్వకముగ తిండి మానుసంక మాత్రమున విడచిపెట్టుట లాభకరము కావాలదు. అట్లు జరిగించు నెడల వ్యాయం తరిసాలనము చుమ్మరచుగును.

హార్డింజ్ ప్రభువు నియామకము.

అందఱు, సెప్టెంబరు 8:—హార్డింజ్ ప్రభువుగారు ప్యాండులో బ్రిటిషు రాజకారిక నియమించ బడినమాట సభికారులు ఖాంతుకరచిరి.

ఆగస్టునెలలో బ్రిటిషు దీవులకుంకి చాల ఎక్కువగ ఎగుమతు లొసరింపజేసినది. ఎగుమతుల విలువము మొత్తము 115,000,090 సాకరము. దిగుమతులవిలువ 158,225,000 సాకరము. దూనినప్రములును, ఉక్కు ఇనుము వస్తువులు, నేలబొగ్గు, ఉన్నివస్తువులు ఇది క్రిందటి సంవత్సరముకంటె చాల ఎక్కువగ ఎగుమతి జేయబడినది. పిండి, కాగితములు, రబ్బరు, మాంసము ప్రతి గూడ నిశేషముగ ఎగుమతిజేయబడినది.

అమలకాద్రి యాత్రామాల జేయునారు
చాంతాయి నెం 18.

(మా ప్రత్యేక విలేజుకుని యొద్దనుండి)

జయ్యూ:— సహాయ నిరాకరణ తీర్మానము ఆమోదియగుటకును సభికులు సహాయనిరాకరణమును ఏర్ప

ప్రస్తుతము నభివల మాస్త్రకమై మున్న అశ్వంక ప్రాముఖ్యమైన విషయమును గురించి దృష్టివ్యాప్తింపి దీర్ఘ కాలము ముచ్చటించుటకు నాశిష్టము లేనిది చాలావ్యాధి కల చెప్పిరి. భారతదేశములో బ్రిటిష్ ప్రభుత్వమువారు పరిపాలన మొనరించుటకై వారిని నింక గొప్పవిషయమును తామెప్పు డును ఎదుర్కొనలేదు. కొలఫత్ విషయమునకు సంబంధించి సంతకరతు తుర్కి దేశములను ఇంగ్లాండువారు స్నేహితు లుగా కరిగించునంతవరకు రష్యుదేశము తుర్కిస్థానముపై దండెత్తునను భయమున్నంతవరకును తుర్కిస్థానమును నభివల కాపాడదలంచిరి. ఇది కాలమిప్పుడు చాల మార్పుచెందితి. విధానమును మారినది. యుద్ధమారంభమైనప్పటినుండియు బ్రిటి షు ప్రభుత్వమువారు భారతదేశ మనామృదీయులకు గొప్ప వాదానమును చేసిరి. తుర్కిస్థానముపై పోరాడబోయిన మనా మృదీయులకు ప్రభుత్వమువారిచ్చిన వాదానము చెల్లించియుండి నచో ప్రస్తుతము అశివమునకు నున్న సమస్య బద్ధియందె డితి కాదు. ఈ సందర్భమైన సమస్య భారతీయులకులన సృ స్టించబడితి కాదు. దానిని ఇంగ్లీషువారే సృష్టించిరి. ధర్మతతి స్థాపనపై పోరాడిన యుద్ధము ఇంను వారి పక్షమున అధర్మప్రతిస్థాపనవారముమించె నని హిందువులు కలంచెదరు. అందువలననే యూరేకపు మనామృదీయులకు హిందువులును పోర్చుగీసులును, హైందవ క్రైస్తువులును నాను భూతిని, కాపునందీరి. ఒకప్పుడు మిక్కిలి బౌద్ధశ్వదక యందున్న మనామృదీయులతో నీవిధముగా నికృష్టతృప్తితి దెచ్చుటపాడిగాదని వారందరు దలంచిరి. తుర్కిస్థానమును మిక్రమందలివారు నికృష్టతృప్తితికి దెచ్చినందుననే మనామృ దీయులలో నట్టి అందోళనయు, విచారమును ఉద్బవించెను. వారు గొప్పయూనిక వేదవమును పొందుచుండిరి. వారివికత్తులు తొలగునంతవరకు వారిమనోవేదవ అడుగంటదు. రెండవ విషయము సంజాయిమరంతము లు. ఒకరికి ను ముం తయు మనోవేదని ఆమృతసరపు ప్రభువును పంజాబులోని మరొకన్ని జిల్లాలలో నందు లుకరప్రభువని దయాదాక్షిణ్య ములు లేక ప్రభుత్వమువారు వర్ణించిరి నభివల రుజువులేని యున్నార. దానికి ప్రతిఫలముగా ప్రస్తుతపు సమస్య బయలు పడినది. మనకు కలిగిన అన్యాయములకు ప్రభుత్వమువారు న్యాయము. కలగజేయనందున నభివల స్యయముగా కృషి

జీవేంద్రలారా దేవర్షిః— జీవేంద్రలారా దేవర్షి గారు గంధిగారి తీర్మానమును బలపరచుచు బంగారీయులు గంధిగారి తీర్మానమునకు ఏకగ్రీవముగా అనుమతిని జాపలేదనియు కాననసభలో సభ్యులుగా చేరినచో మన మెక్కువగా వనిజేముగల మని మాటకాకగాన చెప్పుట భాష్యముగా లేదనియు మా ల వా య్వి గా రు కా నన సభ లో చేయు కృషి చే కా భి మా న క ర మైనది కరపాలేదు గాని ఫలకూన్యమైన దనియు చెప్పెను. కానన సభలలో సభ్యత్వమును స్వీకరించరలవినదనియు లోకమాన్య తిలకుగారు చెప్పెనని కొంతమంది ఉచిత్యావములు చెప్పిరి. తిలకుగారు అట్లు చెప్పినను మహమ్మదీయులు కాననసభలు బహిష్కరించినచో హిందువులు వారివక్షులు సవలంబింపవలెనని చెప్పిరని దేవర్షి గారు నుడిచిరి. తిలకుగారు జీనింది యుండినచో వారు సహా జునిరాకరణమును హృదయపూర్వకముగా సమ్యతించి బలపరచి యుండుననియు పాటుగారి సవరణమున ముగియ చాలవచ్చును కలిగినదనియు పాటుగారు గంధిగారి తీర్మానమును ఆమోదించిరి గాని కొంతమంది ప్రతినిధులు లండను పోయి క్రభుత్వము వారిని విచ్చమెత్తవలెనని చెప్పిరనియు అట్లు విచ్చమెత్తుటకు యత్నమును యిచ్చుట లేనియు ఆ నిగముగా విచ్చమెత్తివారికి ఓక సంఘముని పాటుగారు పేరు పెట్టిరిగాని వేరేవిధముగా నున్నను తుదకు విచ్చగాండ్లే అనుదురనియు చెప్పెను. మాన్య మంత్రిగారికి పంతులుకు విజ్ఞాపన అకాశ్రియ మైనదనియు వారు మనకర్హులు అను ఎన్నిసభముగా తీర్పుగలరనియు రెండు

Local Fund Assistant Engineers office,
Narsapur.

ప్రజాస్వామ్యము

ఆధునిక భావములు

నిన్నటి సామాన్యము కల్లులు భవనమున గిల్లుచు పాటగరి యాధికతయన నీ. పి. రామస్వామయ్యగారు ప్రజాస్వామ్యము, ఆధునిక భావము లనుబడియును గూర్చి ఉపన్యాసము చేసెను. అందరి మాట్లాడెను అను ఇందు బొందు పరచుచున్నాము:-

ప్రజా ప్రభుత్వము వారు ఇండియాకు వచ్చినప్పటినుండి ప్రాచ్య సామ్రాజ్య ఆధిపత్యములకు సంఘర్షణము ప్రారంభమై నదయ్యున్నది. ఆంగ్లేయ ఆధిపత్యము శక్తిక్రమము ప్రధానముగ గలది. భారతీయులకన్న నో సాంఘిక సంబంధ మయినది. సంసారము మాన్యయైనది విషయము. ప్రస్తుతముండున్న ప్రజాస్వామ్యము పూర్వము 'శోడు' గ్రీకులే ప్రజాస్వామ్యమును కనుగొని గాడు. మూలము కలిగియున్నది. పూర్వమును వదిలినను గూడ ఇతరులు పూర్వవారవరా యులుతో గూడ జరుగుటలేదు. కొంతమంది అభివృద్ధి కరమగు మాన్యమును గోరవారును, కుదరనవారును కలసి పనిచేయుచున్నార. ఉదాహరణకు అమెరికా భారతమువారు పాలము చేయుచున్నను ఒకప్పుడైనను అధికారమునందును తాము మామగన జూచెదరు. అందుచే దీనికంతకును ప్రజాస్వామ్యము కలదు. ప్రజాస్వామ్యమును సాధించుటకు మనము జాతీయవాదములను చంపుకొనవలయును. ఇండియానుండి వైమన్యమును కలిగించుచున్నాడు. మన యభిప్రాయములతో మన ప్రభుత్వము అంగీకరింపక పన్నును వారియెడ అదరమును జూపక పలయును. కార్మిక శ్రమకర్తలకు అగౌరవము మియ్యవలయును. అందుచే దానిని పూజించి అన్నిటిని అణగదొక్కవలసిన దని జాతీయవాదము గాదు. ఒక కార్మిక శ్రమకర్తయే పరమాధికారి కలవలయును. జోలీ విజయము ప్రమాదకరము గ నుండునట్లు జేయరాదు. ప్రస్తుతము ఇండియాలో కక్షలు, జాతిమతభేదములు అట్లుగా ప్రజాస్వామ్యమును నమింపించుచున్నారని అనుకొనరాదు. ఈ విభేదము లంతరింపిన గాని ప్రజాస్వామ్యము మనకు రావలసినది. వీలైనంతవరకు ప్రభుత్వము వారి తోడ్పడుచుండవలయును. అభివృద్ధి కరమగు మార్గములను అన్వేషించుచునే యుండవలయును. అంతియగాని దొరతనమువారికి నిరోధముగ కనరించరాదు తొందర కలగజేయరాదు.

అభ్యుత్థానము.

స్వామిగారు ఇట్లు నడిచిరి:- ఇండియా ఇప్పుడు నిరంతరము పోరాటము నుండి ప్రజాస్వామ్యసాధనమును గ్రహించి జోపుచున్నది. ఇదెంతయు జేయవలయును. ప్రజాస్వామ్యము కుదరవలయును. కొంచెముగ ప్రజాస్వామ్యము ప్రజాస్వామ్యము అడసి కుదరు సంతృప్తియుగ గ్రహించినవారెవరైనా సాగును. మనలో భిన్నాభిప్రాయము అన్నియు ఇండియను మామిచ రాదు. సామ్యభావముతో ప్రకటించవలయును. మన మందఱ జలయును. జాతిమత భేదము లంతరించవలయును. విద్యార్థి మును మనస్థైర్యముగ కార్మిక శ్రమకర్తయందు అధికారమును జూపి కార్మిక శ్రమకర్తలకు మాన్యమును మిచ్చుచున్నాడు. ఇది లాభకరము. ప్రజాస్వామ్యమును గూర్చి ప్రజలు కల్గి కలిసిపోవలెను ప్రజాభావము కలగ జేయవలయును. ప్రజలుగూడ తోడ్పడవలయును. లేనిచో లాభముండదని.

తదనంతరము రీతుగారు అభ్యుత్థానమును ఉపన్యాసమునకును వందము లన్నింటిని విదక సభ ముగిసినది.

కర్నూలు డిప్యూటీ కలెక్టర్

O. P. 39/20

విలంబురి పెద్దలక్కయ్య అవ్వల విషయంలో,

అర్జి దారు:- విలంబురి లాల్ ము సాకిక కొంగపల్లె తాలూకు కోవెలకుంట్ల కర్నూలు జిల్లా.

కర్నూలు జిల్లా కోవెలకుంట్ల తాలూకు కొంగపల్లె గ్రామంలో 1918 వ సంవత్సరం సరియైన సేతులో ఆక్రమణము చేసి పోయిన విలంబురి పెద్దలక్కయ్యయొక్క అవ్వల విషయము అర్జి దారు తనకు వారసు నుండి కలుగు యిప్పించవలయునని వై కోర్టులో వైట్టి దాఖలుచేసి వున్నది. సదరు అర్జి దారుని జాయిదా 24-9-1920 తేదీకి చేసివారు. యందు విషయము ఆక్షేపణలు గలవారు వైకోర్టులో 24-9-20 తేదీన తగ్గ 10 నుండిలకు హాజరై మనవిచేసికోవలసిందిగా యందువల్ల నర్తకులకు తెలియజేయదయినది.

ఎన్. చిన్న స్వామి అయ్యర్.

6-9-1920

వారిర ఫిట్టెదరు.

వృత్తాంతములు

కడతిన ఆదివారమున వినుకొండ తాలూకాలోని ఉపాధ్యాయులు వినుకొండ పురమున సభ జరిగి తమ కష్టములను దెలుపుకొనటై ఒక తాలూకా సంఘమును స్థాపించిరి.

శాశ్వతము నెట్టెంటు 9:- మధ్య తరగతాల కర పుం ప్లేటు కొన్నియన కిరువురు అభ్యర్థులున్నారు. ఎన్. వి. దాదాభాయిగా కొకరు. రాయ బహద్దర్ భూమనకర్త ముఖ్య గా కొకరు.

నింజా నెట్టెంటు 9:- ఎన్. ఆర్. దాసుగారు సమం జరు 16 వ తేదీనుండి 4 మాసములు సెలవు తుచ్చుకొంటురు. వీరి బదులు వి. ఎల్. మిల్లర్ గారు తంకడే ప్లాండ్రింగు కొన్సల్ యంత్యగిగా నియమించబడుదురు.

బొంబాయి నెట్టెంటు 9:- నేటి మధ్యాహ్నము కారణముచేతనే కొలూబా గోడపుల్ లోకన్న అయ్యర్ రహిమాన్ గారి 8700 దూదిబస్తా లక్ష్మి కాచూలి కాలదెను. ఆ బస్తాను 4 లక్షల రూపాయలకు ఇమ్మనొక చేయబడెను.

రాజోవు నూతన కానన నిర్మాణసభకు అభ్యర్థులుగా నుండుటకు కృష్ణాజిల్లాకు ఏర్పడిన నాలుగు స్థానములలో రెండు స్థానములకు ఏలూరు కాపురములు మరొక వివాదబహదర మోచర్ల రామచంద్రరావుమంటులుగానున్న కవుతనరం కాపురములు మరొక కామూరు వెంకటచలపత్యగారున్న ప్రయత్నించులాగున కొరి వి 24-8-1920 నం. తేదీని తినము వైది గ్రామంలో బహిరంగసభ జరిగి తీరుమానించినారు. లక్ష్మరాజు వెంకటసరసింహం.

చిరులని-నారాయణపేరం తాలూకా రైతులసభ కత్తూరుకుండలమండలి చిరులనితాలూకా పూనిమాం గాడు గ్రామమున ఈసెల 6 వ తారీఖు ఆదివారము మధ్యాహ్నము 2 గంటల కొకసభ సమావేశము గావించబడెను. నాటిసమావేశమునకు తిరులని నారాయణపేరం తాలూకాల నుండి కుమారు 250 మంది రైతుప్రభులు సమావేశమయ్యుండిరి. శ్రీయుత వి. మనస్వామిగారు వి. పి. వి. ఎల్ గారు అగ్రీసన ముఖ్యుండిరి. ఈ సభకు విశేషముగ రైతులు వచ్చియుండినందున దీనిని తిరులని నారాయణపేరం తాలూకాల రైతులసభ అని నిర్ధారము గావించబడెను. అగ్రాన సాధికరులు ప్రస్తుతరాజకీయ పరిస్థితులం గూర్చియు ప్రామాణ్య ప్రామాణ్యతకరమవ్వలను గూర్చియు సుకన్యకండిరి. రైతుల కష్టములములను గూర్చియు సంఘస్థాపనను గూర్చియు శ్రీయుతము గుండారెడ్డి రంగయ్య రెడ్డిగారును బూదూరు రామాజిబాబురెడ్డిగారును ఉపన్యసించిరి.

కోకమాన్యని నిర్మాణమునకు వారికుండుమునకు సామధాతిము..... కార్యేటి సగర సంస్థా..... రైతుల కష్టముల నివారించుటకు తాలూకాధికారులకు ప్రభుత్వమువారి ప్రార్థించుటయు, జమీందారి రైతుల సంఘస్థాపన విషయమును గూర్చియు సాంకేతికపురం ది యు. కోర్టు నుండి తిరులని తాలూకా గ్రామాదులను వదలించి తిరులని ది. ము. కోర్టుకు మామకట్టును గ్రామాదులకు సాకర్ముగ రోడ్డు నిర్మించుటలను చిత్తూరు మున్నగు ఆంధ్రమండలము లన్నిటిని వదరానున జేర్చి ప్రత్యేకాంధ్రప్రదేశ్మును నిర్మించవలయు ననియు మున్నగు అనేక నిర్మాణములు గావించబడినది.

లోకమాన్యము

నీ. ఏవాడు తనయొక్క హెచ్చు యోగ్యతను నమ్మనిక దేగ లోకమాన్యక దగుచు । ఎవ్వారు ముఖ్యుడై యెల్లవారలయందు కర్తవ్య సెంతయు లాఁక దగుచు । ఎవ్వర దెవ్వరే మెనంగ వికమైన నానుట గంగాధరాభ్యుక దగుచు ఏవాడు నుగుణగవా నానుడై భువి తేజులై పురుషులయొక దగుచు । మహిని నట్టి లోకమాన్య క్రితాంగం । గాధర తిలకాభ్యుధునకు దేడు । మనల వీడె భరతమాతను వీడెను మహిర కడలోకమాన్యక దయ్యె.

చీరాల మున్సిపాలిటీ

గత సెల 27 వ తేదీన జరిగిన మున్సిపల్ మీటింగులో మున్సిపల్ గుమస్తాబ చీరాల కృష్ణిగుండి చర్చించి ఈ క్రిందివిధముగ తీర్మానించిరి. ఆకాంబెంటుకు రూ 5 లను, యద్దలరైతు రూ 10 లను, జనన మరణ రిజిస్ట్రేషన్, మరొకటి రూ 25 లను, రూ 75 ల యద్దలరైతును ఇచ్చు నట్లు తీర్మానించిరి. తరువాత కొందరి ప్రాప్తానమువల్ల కొంత యలో ప్రమాదములకు నడుతున్నవిక కొంతలర్లు ఇంటివద్ద సెలక దీకంటును ప్రాసి జివిజనల్ అఫీసుగారికి పంపించిరి. కొంతలర్లు ఈ విధముగ తమ మూటను నిలుపుకొన లేక వారివారి మూటలను వివిధ తమ అభిప్రాయములను మార్చు తన్నుమని చెప్పుట అత్యగౌరవమునకు భంగకరముగా లేదా? ఇట్టి కష్టములను ఎదుర్కొనే స్థిరమనముల కొనిచో నీక గొప్ప విషయములలో నెటుల నిరయగా నుండగలర? అట్టి కొంతలర్లపై పురప్రజల కౌటా గౌరవభావముండగలదు! అట్టి వారు స్థానికపరిపాలన విధముగా అర్హు లగుదుల? తెలియ తన్నుది. కావున ఇకపంపింపక కొన్నిలర్లు కను అత్యగౌరవ మునకు భంగము రావండ ప్రకటించురని నమ్ముచున్నాను. అని గుంటూరునుండి యొకరు ప్రాయశున్నాను.

కోసనీయ గ్రంథాలములు.

అయ్యో ఆంధ్రజాతి సందు గ్రంథాలయోద్యమము నిర్దిశలవ్యాపించి విజ్ఞానభేజమును కృష్ణిచేయుచుండగా, తమ కష్టమును, సందనోద్యానమునకు ముదకు, కోసనీయందు కృష్ణి గాంచకుండుట కోచనీయము. వివిధపుక్తుల తానుల్యంబులతో నిండి నిర్దికృతమై, యావనలకానందము గలగతముయందు ప్రకృతి వైపులముగాంచినను, నమస్త ఫలముదాయము కలిగియున్న తర్ఫీజేతము దృఢమనను భూలోకనందమందిన మనలయ న తర తట్ట క మా న దు. మూల విద్యా విధానభాటి కాకలే, ఆసంస్కృతభాషాను కల్లి, యాచల్లని తరుచ్చానుల, విశేషమంతర్విషయ జేమాయన సంకీర్ణము గలగతమునకు. అయ్యగారి కేసకుచ్చు. పాలగుమ్మకామయ్య అయ్యగారి రామకాన్యము విద్యుద్ధ వెంకటరామ్మయ్య గు విద్యురేణ్యుల జన్మస్థాన మిదియే, అచేమారు, గంగలకుంట్ల మున్నగు గ్రామములు దర్శించినవారలకు, లక్ష్మీకన్నయలు గానంబడు, ఇట్టి జగద్విభాగ తమగు, యా సీయలో నా దృష్టికి అనులాపురము ముంగండ కృష్ణ పేదపూడి గ్రామముల లోద క క ర ది క ర పు ర ము ల లో నెక్కడను, గ్రంథాలములు గోచరంబు కాలేదు. వైగంధాలయాలైనను పూజా పుసపూరములు లేక, నున్నద నుటకర్తము. పుల్లెజీకడ, ఆంధ్రజాతి సందు కలకాపురంబి దన రామయ్యది. కోసనీయకు ముఖ్యమున్నది. అయ్యంగారి వ్యాః (సౌక్యకేర్య - నందూక రామచంద్రుడు కార్తీకవర్మకారా యణ వక్రాలంక భీమకేరయ, నిర్వాన్యయ్యగారు యున్నగు లక్ష్మీపుత్రముగలరు. నేలకునేల రామదీక్షసంకల్పము కేసల గలరు. ఉత్సాహముతో గూడినయువకుల నేతలుగలరు. ఆంధ్ర జాతీయభాండారముని చెప్పవచ్చుపురమునోక, నరస్యతీయాలయము లేందుకు కోచనీయము కాలేతీరమున గ్రంథాలయము గిట్టుటకు ప్రయత్నించి పుకారులు తెచ్చి యేలొ మిన్ను కుండిరి. కాలేతీరమున రెండు కేంకలుగలవు. వాటికల్ల మాన్యమి పాతకాల మరొక కల్ల గ్రామవాచాదీ చుట్టునను వారికేలొపు గలియూతుల కానందంబు గలగతమును న్నది. అట్టి ప్రజాతమున గ్రంథాలయము సెలకొల్పిచో, ప్రాచీన దీక్ష విద్యాలయములకు నుండక మానదు. తర్ఫీరవానుల కలయకొన్నచో, కోసనీయకంకేతము మార్క గ్రంథాలయముగా జేయవచ్చు. చిరరణములకు నెల దీయనిపుట నేలమున్నచోనే గ్రంథాలయము సెలకొల్పటకు సంకయాన్ను లై నవచ్చు, ఆంధ్రజాతీయసందు గ్రంథాలయోద్యమ మెట్లు కృష్ణిగాంచునో మహావ్యూహము. అయ్యగారి వారాణసు రావు కార్తీక వర్మకారాయణ, అయ్యగారి వెంకటరమ్మ మున్నగు మువకులదృఢ సంకల్పముగలియున్నచో, సీయలో గ్రంథాలయోద్యమము విజృంభించకమాను. పుల్లెజీ కడలో గ్రంథాలయము సెలకొల్పి, కోసనీయకు మార్క గ్రంథాలయముగాజేసి, కృష్ణి సర్వీచో కోసనీయలో గ్రంథాలయోద్యమము నిర్విఘ్నముగా నెరవేరునది, య నేలము నడుపుచున్నాడు. మిర్చిలోక పుల్లెజీకడలో సెలకొల్పు నన్న గ్రంథాలయమున రూపాయ 200 విలువగల ఆంధ్ర గ్రంథము తిచ్చెద నని వాగ్దానము గావించినారు. తర్ఫీరవానుల సెలకొల్పు సంకల్ప సిద్ధియైన గ్రంథాలయమును తర్ఫీరలో సెలకొల్పి తదితర కోసనీయ గ్రంథాలయములకు మార్గదర్శియై మార్క స్థానము నాగ్రమించి ఆంధ్రజాతీయ కచ్చెరపు గలింబురుకు గాక. అనులాపురము నెకపూడి ముంగండ గ్రామములవారు గూడ, కృష్ణి సర్వీచో సంకల్పము నిర్విఘ్నమున సొంతక మానదు. పోతాగడ్డద సరసింహం.

The Special Congress.

Mr. Gandhi's Exhortation.

President's Concluding Speech.

His Eloquent Appeal for Unity.

(From Our Special Correspondent.)

By wire.

CALCUTTA, CONGRESS CAMP, September 8.

Very animated discussion continued on Mr. Gandhi's resolution on Non-co-operation. After Pandit Motilal Nehru, spoke Pandit Malaviya and others. In the end, the President put Mr. Pal's amendment to vote and declared it but while the original resolution (Mr. Gandhi's) was carried by a large majority:—

Pandit Malaviya.

Pandit Madan Mohan Malaviya did not wish to take up their time by drawing their attention to the grave importance of the question which was before them now. Never since the advent of the British Rule in India had they to face a question of such grave importance. So far as the question of Khilafat was concerned, so long they used to hear that England used to regard Turkey as her friend. They were anxious to protect Turkey so long there was a danger of an invasion from Russia, but the time had changed. The policy had changed. During the progress of the recent war the British Government gave certain pledges to the Indian Mahomedans. If the Government had only acted to the pledges they had given to the Musalmans who had gone to fight against Turkey, the question which was being considered now would not have arisen. The question was the creation of England not the creation of the Indians. The Hindus felt that the great fight which was fought for righteousness had ended in unrighteousness on the part of England. That was the reason of the sympathy with the Indian Mahomedans by the Hindus, by the Parsis, and the Indian Christians. They all felt that a great nation like the Mahomedans which had such a glorious past should not be reduced. To the position to which the Allies had reduced Turkey the feelings of the Mahomedans had been outraged. They were undergoing a mental pain and that pain would not end until the sore was removed. The next thing was the Punjab Tragedy. They had proved to the utmost that a gross outrage, a brutal outrage had been practised upon the harmless people of Amritsar and other districts of the Punjab. The question was about the remedy, the remedy to undo the wrong which they could not get Government to redress. If he felt that the policy of non-co-operation such as proposed by Mr. Gandhi would secure that object he would have unhesitatingly commended that resolution for their acceptance. While he believed that the policy of non-co-operation under present circumstances was perfectly legitimate and constitutional, he had to remember, that after all it was a policy of means to an end. What was that end? To help the Mahomedans to rectify the wrong which had been done to Turkey to rectify the wrong which had been done to the Punjab. Having given the matter his best and most earnest consideration he had come to the conclusion that the only effective remedy for those wrongs was the attainment of full responsible Government in the country. If they had full responsible Government which would control the army, navy and air forces, they would be able to remedy the wrongs. Otherwise not. How could they forget the fact that both officials and non-officials had expressed their sympathy with General Dyer and with Sir Michael O'Dwyer. (Shame.) The speaker you may cry shame, but that at present is the power one possess.

Continuing the speaker said that the next question was how far that would be a means to obtain the end. There must be a mass movement. But that required education of the people. So far as education was concerned they had not yet touched the fringe of the population. They had to create next a burning conviction that they could not do these things unless they obtained self-government in the full sense of the term (hear hear.) To obtain that only two courses were opened to them, namely to use force or to use policy. To use force or to use policy. So far as force was concerned they could not use that. Consequently, they would have to pursue policy. They must proceed step by step. They should not increase the difficulties on their path.

He then supported Mr. Pal's amendment.

Mr. Jumnadas Dwarkadas.

Mr. Jumnadas Dwarkadas said that he was there neither to support Mr. Gandhi's proposal nor Mr. Pal's amendment. He opposed both. (Cries of shame) Mr. Pal's proposal to withdraw Indian capital from English banks was impracticable (cries of shame shame.) The noise was so great that the speaker had to wait a few minutes. Continuing the speaker said that Mr. Gandhi had stated once if his movement would lead to violence it would be his duty to offer every assistance to Government, to suppress it. As the audience could not hear his first portion, they cried shame and the noise was so great that the President had to intervene but could not restore order.

Mr. Jitendralal Bannerjee.

Mr. Jitendralal Bannerjee in supporting Mr. Gandhi's motion said that he wanted to make it clear that Bengal had not unanimously opposed Mr. Gandhi. Mr. Malaviya was not right in saying that they could do much by entering the Council. Mr. Malaviya's labour in the Council was not unpatriotic but fruitless. Some of the speakers had taken the name of Mr. Tilak to justify their entering into the Councils. Mr. Bannerjee had seen Mr. Tilak in Beares and although he said he was against boycotting the council, Mr. Tilak said that if Mahomedans adopted it, the Hindus must stand by the Mahomedans. If he had lived, Mr. Tilak, would have supported the non-co-operation movement heart and soul. It was with some pain and anguish that we had

read Mr. Pal's amendment. Mr. Pal had accepted the programme of Mr. Gandhi but he wanted to send another expedition of mendicants to London. The resources of mendicants here according to Mr. Pal were inexhaustible. Mr. Pal called it a mission but in whatever name it might be called it would come to the same thing. This deputation to the Prime Minister was unconstitutional. How could the Prime Minister remedy their grievances? Two or three months ago Mr. Pal was not keen about council elections. But now he thought that they must get them elected to paralyse the Government or rather the administration. This would not help in any way in order to obtain a shadow. Were they prepared to waste their energy now that the Mahomedans had adopted the resolution? Were the Hindus going to stand by them or to go against them?

Mr. C. R. Das.

Mr. C. R. Das in supporting Mr. Pal's amendment said that Mr. Gandhi had told them that the test to apply was not that of person but that of reason. If it had been a test of personality Mr. Das would not have given them any trouble as Mr. Gandhi was the greatest personality in India. They were all agreed that their only object was to gain complete responsible Government. The next question was what were the means to attain it. Mr. Das did not attach much importance to sending a deputation to England. He was not asking them as beggars but even if it was rejected it did not affect the question. The only question before them was the question of non-co-operation and the practicability of its application. What were the effective stages to be adopted now? No steps had been mentioned for the realisation of the idea. It had been said that the boys should be withdrawn from schools gradually. If it was done to-day then don't say gradual. He wanted an answer from the audience whether they wanted it to-day or not? (voices no no) Continuing, Mr. Das said then it was only an idea and as if it was put. It was not the realisation of that idea. If it was their wish then let the question be put in plain and clear terms if they were to withdraw their boys from schools after the establishment of their national schools. Then Mr. Pal's amendments provided it. He asked them not to try to raise a second story until the ground floor was complete. He asked them to put a tax on the servants of National Congress and he was prepared to pay it. He was an idealist and a practical man. He asked his hearers not to deceive themselves and not to deceive others. If he did not believe in his race he would not live. It was the ideal of Indian Nationality that gave him courage and the only way to bring that about was action and not talk. Regarding boycott of the council he said that the only question was whether they would attain *swaraj* through the councils or without it. He wanted to make the councils an instrument to attain *swaraj*. Were they prepared to use the power they had got or to give it up on sentimental ground.

Mr. Rambhuj Dutt.

Mr. Rambhuj Dutt Chaudhuri supported Mr. Gandhi's motion.

Mr. Jinnah.

Mr. Jinnah said that one wrong after another had been heaped upon the people of the country. The Khilafat and the Punjab affairs were the last straw on the camel's back and they were convinced that the only remedy, the guarantee, the only security for non-recurrence or non-repetition of those grave injustice and outrages, that had been perpetrated upon them, was the obtaining of complete responsible Government. They were all agreed on that Mr. Gandhi had placed before them, some suggesting as the remedy of that. Mr. Das had also suggested a remedy. After considering those two proposals did they think that Mr. Gandhi's proposal was a practicable one (cries of yes yes.) Before putting that proposal into practice he would ask them to take stock of the country. In doing that they must have time and during that period they must mobilise their forces. He supported Mr. Pal's amendment as Mr. Gandhi's resolution was impracticable.

Mr. Gandhi's Reply.

Mr. Gandhi in reply said that they had heard the speeches of those who supported his motion and also of those who opposed it.

They would all give those speakers who had advanced arguments against his motion their best consideration so far as he was concerned. After listening to them very carefully he still stood unconvinced. It had been said that his suggestions were impracticable. Mr. Gandhi ventured to suggest that they were capable of being practised by every one of them. They had introduced the word gradual in his resolution. The introduction of that defective was a concession to their weakness and the recognition of their unreadiness. He contended that the programme inunciated by him not unpracticable but practicable in the sense that he who wished to enforce it could do so. That day he had already stated that without *swaraj* it would be impossible to prevent repetition of the wrongs that had been perpetrated on them. Therefore *swaraj* had been demanded.

As regards boycott of Councils he had not yet heard a single argument in favour of going to the Council. He had found that every institution had thrived on obstruction. If they sought election to the council the Government will be pleased to see the nationalists remain outside the council.

Their public men could render infinitely greater service to the country by remaining outside the council than inside it.

Reference had been made by some of the speakers to the Late Mr. Tilak. Nearly a fortnight before his death the speaker waited upon him and Mr. Tilak said "I personally believe that it would be better to go to council in order to obstruct when necessary and to co-operate when necessary." When Mr. Shaikat Ali told Mr. Tilak about the promises he had made Mr. Tilak in reply said, "if the Mohomedans boycott the council my party will stand with the Mohomedans." So it was wrong to state that Mr. Tilak was opposed the movement. They should also remember that the Moslem League that day had passed a resolution to the effect that they would boycott the council entirely.

Amendment Lost.

The President that put Mr. Bepin Chunder Pal's amendment before the House and declared it lost.

Mr. Gandhi's Motion Carried

Mr. Gandhi's motion was declared to be carried. A poll having been demanded, the President said that under the rules of the Congress, he would take the poll to-morrow.

The Congress will meet at 2 P.M.

The All-India Congress Committee will meet at 5 P.M. to-day at the President's Camp.

The Poll.

CONGRESS CAMP, September 9.

The Congress reassembled to-day at 2-30 P.M. The whole morning was devoted in taking votes, Province by Province for and against Mr. Gandhi's resolution, which was declared carried by the President yesterday and on which a poll was demanded. Out of twelve Provinces only Central provinces and Berar showed a majority against Gandhi's motion, while the remaining ten provinces, the majority of votes were in favour of Gandhi's motion. The President announced that out of 5814 delegates registered, the number of delegates took part in voting was 2773 while 63 did not vote. The actual voting showed that 1826 voted for and 804 against Gandhi's motion. The Provincial voting for and against was as follows.

Bengal 551 and 395.

Bombay 243 and 93.

Punjab 254 and 92.

United Provinces 259 and 28.

Behar 184 and 28.

Madras 151 and 145.

Andhra 59 and 12.

Central Provinces 30 and 33.

Delhi 56 and 9.

Berar 28 and 46.

Sindh 36 and 15.

Burma 14 and 4.

Mr. Gandhi's motion was declared carried amidst loud and prolonged cheering.

President's Concluding Remarks.

Expression of Gratitude.

The President in declaring the result of the voting and announcing that Mr. Gandhi's resolution had been carried, addressed the assembly at some length. First he thanked them from the bottom of his heart for the co-operation he received from them in bringing this great gathering to a successful close. The courtesy and kindness with which they had treated him for the last eight days had touched him very much. All his life he had not seen another gathering either in this country or anywhere else which was purcharged with electricity as this gathering was and if in spite of the regrettable incident it had been so few. It was due to their kindness, encouragement and patience and he begged to thank them all for that. Before he referred to the one or two regrettable incidents which took place he wished to thank the Reception Committee, its Chairman, its secretaries, the captain and vice captains of the volunteers and all the volunteers for the splendid hospitality accorded to the delegates. He never expected anything less from Bengal. Bengal had never failed to rise to the occasion and if, despite scanty notice and the short time at their disposal, Bengal had been able to make such excellent arrangements and offer them such splendid hospitality. It reflected enormous credit on Bengal and its patriotism. One word more about Bengal. He wanted to assure his Bengal countrymen that he was not a flatterer. He had never been so in his life.

Bengalees' Self Sacrifice in the Past.

He had always taken Bengal to be the political and intellectual leader of India (applause) and it he was dissatisfied with Bengal to a certain extent, at the present moment it was because Bengal has ceased to give the lead. They would pardon him for saying this, but he said it from the bottom of his heart. Bengal gave nationalism. Bengal showed them the way how to sacrifice themselves for the cause of the mother-land. (Applause.) There was no other province in India no other community in India which had electrified this great continent by its sacrifice, its noble energy in the cause of the mother land as Bengal had done (applause) He wished that the other Provinces had the same record or had followed the example of Bengal. If therefore in one particular instance Bengal did not give the lead, he might tell Bengal that it hurt him, not because he was jealous of Bengal but because he was jealous of Bengal's reputation. He wanted Bengal to continue to lead, because he believed in all sincerity that the path of their patriotism and the path of their efforts were always the greatest in this country and the greatest asset to their National cause. He therefore assured Bengal that his respect for them, his love for them, his admiration for them was not even diminished in the least. If he had spoken a single word in anger which seemed in anger, it was because he wished to spare them on and not because he was really angry with them.

'The Jews are of us.'

After having given his explanation and paid homage to Bengal, he wished first to refer to one or two regrettable incidents for which he as the President of this assembly wanted to make an apology. The first was an unfortunate reference made by a Bengali speaker unintentionally and unconsciously though, as to the nationality of Mr. Montagu. Since that incident he had received a message from the Jewish community of Bengal protesting against the remarks in question. He had the highest respect for the Jewish community. (Hear hear.) He did not know Jewish community before. But he has come to know them after he had gone abroad. Since he had been in America he had had the privilege and good fortune to mix with large numbers of Jews and looking at their work, he might say,

that a community which had produced some of the greatest thinkers, some of the greatest poets, some of the greatest singers and some of the greatest writers in the world, was not entitled to be spoken of contemptuously by any of them (applause). Apart from that however they must not forget that the Jews whatever they might claim to be, were Asiatics and therefore the Jews were of them, and with them. They might raise any objection to Mr. Montagu personally. They might criticise Mr. Montagu as a British Minister or as a British politician, but they should never attack his nationality as indicating in any way that they held that community in contempt. So in their name, and on their behalf, he wished to express his regret at that absolutely unconscious and unintentional remark.

A Warning.

Next he wanted to thank them for the difference in their treatment of Mrs. Besant on Thursday as compared with their treatment of her on Saturday. They behaved splendidly on Thursday when she addressed the meeting and he wanted to thank them for that, but at the same time he must express his regret for their treatment of Mr. Jinnah and Mr. Durrani. He never realised till Thursday how absolutely right to a certain extent the moderate leaders were in not coming to the Congress and he admired the courage of those who still wanted to come. He wanted to give them all credit for their honesty and courage and love of country and patriotism, but if they refused to allow this platform to be used by the moderate leaders, then the latter were certainly quite justified in not coming here and being treated in the way in which Mr. Jinnah and Mr. Durrani had been treated. He did not think that they could blame the moderate leaders at all. He was afraid that it was this state of mind and this state of things continued all the nationalist leaders who did not agree with Mr. Gandhi would find themselves similarly treated at future meetings of the Congress. He said that from the depth of his heart he wished to give them a warning namely that they were on the brink of volcano. If they continued in that way and they would reduce this Congress to the status of a purely petty party organisation. This is a great national organisation brought up and founded by some of the greatest men in the public life of this country. He appealed to them with all the earnestness he could that they should not reduce the national character of this organisation. By all means let its affairs be managed by the party who happened to be in the majority, but let the minority have a fair say and a fair opportunity of putting their case before them. If they continued to hoot the other side down in the way they did on Thursday, it would be impossible for this organisation to continue as a national organisation and the day when the Indian National Congress ceased to be a national organisation would be a black day in the history of India. He therefore begged of them to change their tone and temper and to exercise that control and self sacrifice for which Mr. Gandhi had been appealing to them and which he was afraid they did not honour Mr. Gandhi with. He appealed to them not to reduce the character of this national assembly into an assembly partisan in character and purely a party organisation.

"The Country has Found its Soul."

After having said that which perhaps some of them might not like, he would like to tell them, how he had rejoiced all these days in finding that his country had after all found its soul. It had rejoiced his heart to see this country and this national assembly had after all a clear political vision. Now they had acquired a clear political vision and they had a clear conception of the means by which they could accomplish the end which they desired, that had filled his heart with hope, with confidence, and with pleasure. He rejoiced to find that this assembly had after all found that the country's salvation must come from the country itself (applause). He rejoiced to find that this Country through its national assembly had after all found that paltry reforms tinkering with the administration here and there would not satisfy their souls, would not meet their needs. He had already informed them that out of a total strength of 2773 voters there were only 63 who were either opposed to non-cooperation, or who did not like to vote or were indifferent. If in such a big house they found only 63 who in some form or other did not approve of non-cooperation they were absolutely on the safe ground in saying that the bulk of the country was in favour of the adoption of non-cooperation. Here also he was on safe ground but he was afraid that a little later he would have to express views which might not be acceptable to them.

His own say.

Throughout the Congress proceeding he has observed an attitude which he struck out for himself in his presidential address, namely that he was not going to take any side, that he was going to preside over this great gathering like the speaker of the House of Commons. Let everybody speak out his own mind and vote as he wished. However the left that to their judgment. He thought it would be cowardly on his part to leave this pandal without telling them very briefly his own views on the great question on which they had passed their resolution. He might tell them at once that he was absolutely whole heartedly in support of non-cooperation, but at the same time he must frankly tell them he was not convinced that the programme which they have accepted was the soundest and most effective programme (applause). He had doubts with regard to several of the items on the programme and he thought he would be failing in his duty to his country if he did not give his expression to his convictions. He was whole heartedly opposed to the withdrawal of boys from schools and colleges. He did not accept that proposition at all. He yielded to none in his desire for national education. He was a boy of 18 when he started life and ever since then up to 1910 he gave up the best part of his time and his energy and his income to build up that institution. He was therefore in a position to know what he was talking about after a great deal of study thought and experience. He had come to the conclusion that they could not construct a national system of Education without a National Government.

They must direct all the energy to have National Government.

Unless they could have national Government, to talk of National Education, was useless. Having given that subject his best consideration he had eventually come to the conclusion, that their conception of National Education was very defective. What was National Education? How would it be national? Would it be the Hindu system of education or the Mahomedan system of education? What would be the character? What would be the language? Who would be the teachers and so on? The question bristled with difficulties. It was not insoluble; but there were difficulties. He did not know of any history in the world in which any nation had

been able by private means to solve the problem of education. The problem of education must be solved by the Government of the country which took the revenues of the country. It would be absolutely suicidal at the present moment to withdraw their boys and girls from the schools and colleges in which they were. By all means, go on establishing private schools not national schools who strangled the national education movement. The founders themselves made it impossible for them. There should be private schools, private institutions, private colleges, Gurukuls and pathshalas for the respective aims of the respective communities. They could not solve the problem of national education unless they had national Government. Therefore it was to that question he wanted the whole attention of the country directed and concentrated. Upon that they must have national Government before they had national education. There was a great deal in the contention of Mr. Gandhi that the European education they had received had to a certain extent given them slave psychology. However he did not admit that in its entirety. It had given them slave psychology they should not be ungrateful to the progress that the world had made. They wanted to be Indians but not a copy of the ancient Indians. They wanted to be modern up to date progressive Indians including all that was best in their culture and in western culture. They should not go backward. They should go forward. If they hoped to carry the world with them that was only possible by combining the best in the two cultures. Western culture had with all its crookedness done wonders for the world and they must acknowledge that.

He was afraid that the gradual withdrawal of lawyers from court, seem to him to be impracticable (applause). He was not in love with lawyers much less the courts. All that he earned by law he gave away and no body at the present day could charge him with having kept any portion of the income which he earned as a lawyer. The other day in a heated moment he used strong language towards the profession of law to which his leader Pandit Madan Mohan Malaviya took exception. He bowed to Pandit Madan Mohan Malaviya's decision. His own opinion of lawyers was very poor. He did not consider lawyers to be absolutely necessary for the progress of India. They were more or less parasites (applause). It was a paradox of Indian life that while the lawyers were the best leaders in the political movement lawyers were those people who were clogs in the wheel of progress very often (no. o) They might say no but that was what he thought that lawyers gave their best time and energy and money to the political movement but at the same time with great respect to the lawyers, he must say that when crisis came it was the lawyers who went back (laughter and applause). While he admired the great and noble qualities which Lala Harkishen Lal, Lala Dunichand, Pandit Rambhuj Dutt Choudhury and other lawyers of the Punjab showed in the last crisis, he knew of lawyers of his province who refused to defend those who were in trouble or cheated (shame) Hence he expressed this view to show them that they have not got his sympathy. While he lost no opportunity of denouncing lawyers, yet he held that at the gradual withdrawal of lawyers from courts was an impracticable proposition to which the National Congress should not have put its seal. Why, he was in favour of the idea of establishing courts of arbitration. Let them establish them and then they might go to those courts for arbitration. Let them avoid British Courts as long as they could. But so long as the British Government was in this country, it was impossible for them to avoid British Courts, altogether. Suppose his boy was prosecuted to-morrow for murder. Did they expect him to leave his boy undefended even in political cases. Those of them who were foremost in denouncing British Courts and lawyers were the first to ask their assistance. He was saying this because he did not want this great national gathering to commit itself to any proposition which might be impracticable and which might bring ridicule on it. His own idea was that the other two or three items on the programme were not impossible. But they were mere flies on the great wheel. He had expressed his opinion and he wanted again to remind them that they would not be able to paralyse the Government, would not be able to make the work of administration impossible, unless they struck at the root of the economic exploitation going on in this country.

The world had come to know and if they studied their shastras they would find that what was at the bottom of all political slavery was economic bondage and economic exploitation, if they really wanted to make non-cooperation effective, they must strike at the root of the economic exploitation of the country, the only good recommendation was for the improvement of *swadeshi* by the manufacture of piece goods here. Then a clause had been added which seemed impracticable namely the boycott of foreign goods. However, they had passed that resolution and he wished them complete success from the bottom of his heart. There is one more matter to which he wished to refer. There had been a great deal of heat introduced into the deliberations of this congress over the question of boycott of Council. Now he must confess that his sympathies were entirely with Mr. Gandhi (applause) but his head sometimes reeled and went and began to go to the other side there was a great deal of force in what Mr. Gandhi said. That in all these councils there was an insidious poison which might demoralise their men who went to these Councils. There was a great deal of absolute truth in that he knew from actual experience than many of his noble friends whose patriotism he did not dispute, whose high motives he had no reason to question. Had their patriotism and their nationalism poisoned by going to these Councils He had all life believed and he repeated it here again that they should not accept any favour from the hands of those who were not well-wishers of their country. He did not consider that they could associate themselves logically and morally with people whom in the bottom of their hearts they considered not their friends but their enemies but what had they been doing on this platform for the last 30 years? The leaders of the nation have been preaching all over with great enthusiasm and gusto about co-operation in the course of a year. They could not change three hundred and fifteen millions of the population of this country from an attitude of co-operation to an attitude of non-co-operation. If they did that they were liable to fall into a pit fall and they had written on the slate they must efface that and then write a new. But they must have time to face that. He was afraid that the time they had given for washing off what they had written for so many years was very inadequate. For that reason he was entirely in favour of this programme being considered by a Joint Committee of the best men of this country to work out its details and at the same time not to give away Mr. Gandhi who was the greatest asset they had at present. He was sorry that that proposal did not meet with their approval. There was another reason why he was not in favour of the whole programme. There was very little difference between his conception of ideals and between Mr. Gandhi's conception of ideals. He laid greater emphasis on the two burning

questions of the day, the Khilafat, and the Punjab. While Mr. Gandhi had told them that he would use *Swaraj* for preventing their repetition, no body felt more bitterly than he did, about the Punjab, no body felt so strongly on the international wrong done to the Moslem world than he did, but at the same time he wanted to urge upon them that in spite of these two great wrongs the one thing he was fighting for was *Swaraj*. The Punjab and the Khilafat question his Mahomedan friends would pardon him, had been blessings in their own way. They had united Hindus and Mahomedans, opened the eyes of the people of this country to the real problem and the question before them. Future generations would some day bless the name of General Dyer and Sir M. O'Dwyer for having brought about this condition of things. He wanted them in every thing they did to give the first place for *Swaraj* or complete self government and whatever might happen to the Khilafat question, whatever might happen to the Punjab wrongs, what they wanted was—complete responsible Government. He was a little sorry that Mr. Gandhi in his wisdom should have considered it necessary and proper in a way to tackl the Indian National Congress to the Central Khilafat Committee. He had no fault to find with the Central Khilafat Committee which had a particular purpose in view. The Central Khilafat Committee represented seven crores of Mahomedans in India but the Indian National Congress represented three hundred and fifteen millions. They recognised them both for their co-operation and for supporting them but the main body the National body which ought to keep its national character and which represented every Indian in this country, was the Indian national congress. Now it has been said by Mr. Gandhi that the Central Khilafat Committee gave notice to the Viceroy and he was informed that Mr. Gandhi's covering letter mentioned both the Central Khilafat Committee and the Punjab the Central Khilafat Committee. If it did not speak in the name of the Indian Nation did not speak in the name of the Indian National Congress. He yielded to none in his desire to help his Mahomedan country men. He yielded to none in the right on the part of the Central Khilafat Committee to have given that notice and have told the Government what they were going to do. He yielded to none in recognising that they had a perfect right to go ahead without consulting the Indian National Congress. Having so overwhelmingly been in favour of Mr. Gandhi's proposition and having shown the Government what the mandate of the nation was, he begged them not to give it up. He assured them that the evolution of National life was a very complex question. It was determined by various things which they did not see and observe.

Turning to the suggestion that a deputation should be sent to England, The speaker said that he agreed with those who were opposed to the sending of such a deputation. He went to England in 1905 as a member of the Congress deputation and immediately on his return, he gave a message to his countrymen that they could not expect anything from the English people. He was not in favour of sending a deputation or a mendicancy mission; but he was very strongly in favour of publication throughout the whole world. Public opinion could not be ignored and those who did so, did it at their peril, if they ignored opinion of the world. He had been outside India for 5 or 6 years and he knew what the value of public opinion was. He therefore wished to lay emphasis upon the absolute necessity of their carrying on an independent campaign of publicity in Great Britain, America, Japan, and France. He urged them for God's sake not to give up that weapon. There was another point and that was with regard to the consideration of non-co-operation. Some of them thought that the object of postponing the consideration of that item till the next session of the Congress was to shelve it out.

The programme of Non-cooperation should be proceeded with and he hoped that within the next three months before the next congress at Nagpur they would show the world that they meant what they said (applause). If they could not show any tangible result in furtherance of non-cooperation he would call them traitors to the cause of the country. They had pledged themselves, they had pledged the credit of their hearts, they had pledged the credit of their souls to that programme. Let them carry it out with all the means at their disposal, with all the self sacrifice and all the discipline of which they were capable. They had passed that resolution and from the bottom of his heart he wished that Mr. Gandhi's programme might be successful. He wished them complete unqualified unrestricted success and if in attaining that success he could contribute anything without losing his soul and his conscience, He would do it whatever might be the difference between his head and his brain.

About the Council he was not going to the Council. The decision he made sometime ago was final for him. He would to the best of his ability as far as his conscience allowed him co-operate with them in making the non-cooperation programme a success. But at the same time he thought it his duty, it would be cowardly on his part, not to do so, to express his views, before them. He begged them that in case their programme required any revision, any reconsideration any modification they should not refuse it either in the light of experience or advice. He asked them to go on like brave men and noble women. They had still men and women left in this country, thank God, he let them proceed with enthusiasm, with confidence. But let every one of them early in the morning, when they rose, and late in the evening when they went to bed, examine their souls and see what they had done for the non-cooperation movement (applause). Let them not be branded as a nation of duffers, as a nation of liars, as a nation of boasters.

To his Mahomedan countrymen he wished to say a word. The honour of the Islamic world was in their keeping and if they could not preserve that honour they should be held responsible before God and Man. He considered that Mahomedan to be a false, the Mahomedan who having accepted this programme, did not go forward with it, did not put his whole heart, body and soul, his life at the disposal of this programme. In his speech, in the Central Khilafat Committee, he said, that if they found any body who was not true to this programme, the best thing would be to check him away. This programme had to a certain extent been precipitated in its present form by the Central Khilafat Committee. The Mahomedans of India owed a duty not only to themselves, not only to Islam but to the Hindus. While the Hindus owed a duty to the Mahomedans they asked the Hindus to, cooperate with them.

It laid with the Hindus to go with them not by threats. As they were not so foolish as to use threats at present the lead in the non-cooperation programme must come from

(Continued on page 12-B).

The Indian Legislative Council.

Aligarh University Bill Passed.

(ASSOCIATED PRESS.)

SIMLA, September 8.

The following is the continuation of the proceeding of the Indian Legislative Council published in our yesterday issue:—

Mr. Sarvadhikari.

Dr. Sarvadhikar moved, that in the preamble after the words "elections" where it first occurs the words "to legislative bodies constituted under the Government of India Act" be inserted, the words "the said" be substituted for the word "Legislative" and the words "constituted under the Government of India Act" be omitted and that in explanation 3 of clause 2 (1) the words "Municipal or other public" be omitted. The mover said that the safeguards provided in the bill with regard to elections of Legislative Councils should not be dragged for application to Municipalities.

Mr. Murray.

Mr. Murray from Bengal did not share Dr. Sarvadhikari's apprehension and considered it necessary that in order to secure purification of elections the rules should be extended to Municipalities and other public bodies. Sir William Vincent replying, regretted that the mover who had been so anxious on the previous occasion for the purification of elections should now try to take out of the purview of this bill election in Municipalities and other public bodies. For the sake of elections it was everywhere necessary that there should be no bribery and undue influence. There was no reason why a person should be encouraged to observe malpractices in Municipal elections as compared with those of Legislative. The amendment was negatived.

Dr. Sarvadhikari.

Dr. Sarvadhikari moved another amendment to the new section 171 (b) (1) to make the clause more comprehensive by inserting the words "or nominating" after the word "being" and putting "nominating" or "before the word "voting." The Home Member replying said this refinement suggested was unnecessary, the amendment was therefore negatived.

Dr. Sarvadhikari next moved another amendment to section 171 (b) (1) so as to provide better purity of election by securing that refusal of exercising electoral right be considered a case of bribery if it had been due to some offer asking not to exercise the right. The Home Member replying said that the definition of electoral right already contained the safeguard. The amendment was consequently by leave withdrawn.

Mr. Sinha.

Mr. Sinha moved an amendment that for new section 171 C another section on the lines of Malpractices Bill in England be substituted. The mover quoted the opinions of the Bihar Government and Sir Siwasawmy Iyer to show that they also apprehended that the definition of undue influence was too dangerously wide. The phraseology which he wanted to substitute was borrowed from English law and would limit the scope of undue influence.

The Home Member.

The Home Member said that the proposed definition overlooked the definition of the bill itself and there were some irrelevant proposal in it.

Mr. Sinha.

Mr. Sinha then withdrew his amendment, but next moved another purporting to define interference in a detailed form.

Mr. Sastri.

Mr. Sastri supported the mover and urged that the matter might be put before Parliament for further amplifying the definition of the word "interference."

Sir William Vincent.

Sir William Vincent and Sir George Lowndes defended the Government position and eventually the amendment was adopted as modified by the Law Member.

Dr. Sarvadhikari.

Dr. Sarvadhikari moved an amendment to the effect that in the matter of undue influence criticisms of public policy should be freely allowed.

Sir William Vincent.

Sir William Vincent briefly replied and the amendment was withdrawn.

Hon'ble Mr. Ramarayaningar.

The Hon'ble Mr. Ramarayaningar of Madras also wanted the addition of a proviso to clause 171 C to the effect that the exercise of any legal right or resort to legal remedy in usual course should not be deemed to be interference with this section which related to undue influence. The Home Member having briefly replied agreed, to add as effect of amendment to the proviso which as amended read thus "provided that a declaration of policy or a promise of public action or mere exercise of any legal right or resort to legal remedy shall not be deemed to be interference with this section." This amendment was accepted, by Mr. Ramarayaningar and was carried.

Another amendment of Mr. Ramarayaningar wanted that offences in election should be tried by Chief Presidency Magistrates or District Magistrates, because in his opinion the offences would be mostly connected with party politics. These officers were I. C. S. Officers and were expected to be above party politics and moreover the trial would be better conducted by them.

Sir William Vincent.

Sir William Vincent did not for a moment suggest that first class Magistrates who were now empowered with trial of offences such as bribery etc. were not competent to try such offences under this Bill. Perhaps the situation in South India was rather peculiar and required such a legislation, but it was not necessary that they should pass it for the whole of India. The amendment was withdrawn.

Mr. Sastri.

Mr. Sastri followed the Ballot Act of England by suggesting that every officer, clerk, agent or other person who performs any duties in connection with the recording or counting of votes at an election shall maintain secrecy of the voting and shall not (except for some purpose authorised by or under any law) communicate to any person any information calculated to violate such secrecy and that any person who wilfully acts in contravention of the provisions of this section shall

be punished with imprisonment of either description for any term not exceeding three months or with fine or with both. The Home Member was against multiplying offences under the Bill and experience in this country had been that perfect secrecy was maintained about ballot. Mr. Banerjee pointed out that distinct note of public opinion in many quarters was not in favour of stringent provisions. Non-officials would be appointed as polling officers to record votes and if three months punishment was given for any slight offence of secret leaking out no one would be willing to act as polling officers, village factions, and party spirit would be brought very easily to condemn an innocent man and as this was a serious menace to the successful working of the Reform Act. He was opposed to Mr. Sastri's amendment. In spite of Mr. Banerjee's eloquence Mr. Froom agreed with Mr. Sastri. Mr. Sastri took to Mr. Banerjee task for having kept silent when serious and important amendments were discussed and bringing all his eloquence over any little amendments. Mr. Banerjee interposing observed that his voice would have been of no use and suggested that in this matter his voice should be influential in Council. Mr. Sastri proceeding observed that Mr. Banerjee ought to have brought in amendments calculated to soften the rigour of the Bill. This he had not done. Secrecy of voting was the very essence of electoral system and if this was not strictly adhered, to the bill would be seriously wanting in one of its very essential elements. The amendment was put to vote and lost. Mr. Banerjee's voice being heard the loudest among No's.

At this stage at 2-30 P. M. the Council adjourned for lunch.

Sir George Lowndes.

The Council reassembled at 3-30 Sir George Lowndes presiding.

Mr. Hailey.

Mr. Hailey moved for the consideration of the Select Committee's report on the Imperial Bank Bill. He said that in March last the Bill was introduced and a good deal of useful discussion ensued thereon. In fact no member objected to the constitution of the Bill, but there was honest criticism regarding its details. The Bill had now passed the ordeal of Select Committee for a protracted period during which many changes had taken place on the personnel of the Committee. The report was unanimous and had tried to meet all genuine criticisms. Mr. Hailey moved an amendment purporting to include within the operation of the Imperial Bank Act cases of persons who among others drew compassionate allowances from Presidency Bank which was carried. The Finance Member next moved that to clause six the following sub-clause be added, namely, (3) for the directors and officers of the Banks of Bombay and Madras who are at the commencement of this Act the respective trustees of the following funds, that is to say (A) the Bank of Bombay Officers pension and guarantee fund and (B) the Bank of Madras pension and gratuity fund and the Bank of Madras officers provident and Mutual guarantee fund there should be substituted as trustees of those funds respectively the members for the time being and the corresponding officers of the local boards of the Bank at Bombay and Madras and if any doubt arises as to who are the corresponding officers to the officers who are trustees at the commencement of this Act the decision of the central board shall be final. The amendment was accepted.

Mr. Nathmal then moved that to sub clause (2) (b) of clause 10 a proviso be added enjoining it upon the Governor-General that in selection of places for establishing 25 branches of the said Bank due regard must be paid in such selection to cases of centres of business devoid of banking facilities. The mover said the progress of country was bound up with extension of banking facilities and no further concession should be shown to shareholders which might prove prejudicial to the interest of the taxpayer. The finance Minister said that the acceptance of the amendment would mean that branches should be opened in places where they were not required and where the Imperial Bank could not be relied upon to come to the assistance of private banks. Multiplication of banking facilities would be better utilised in places where some private banks already existed. The motion was then by leave withdrawn.

Mr. Muddiman moved that in clause 31 (1) "words as as soon as may be after the appointed day" be omitted. The motion was carried.

Mr. Hailey then moved an amendment to empower the Central Board to make bye-law so as to provide for conditions under which advances might be made on security under clauses 31 (1) (A). The motion was carried.

Mr. Nathmal moved that along with the Bills of exchange and promissory notes hundis should as well as accepted. Mr. Froom pointed out that bills of exchange in vernacular meant Hundi, so the insertion would be unnecessary. Mr. Hailey said business had not suffered in past due to exclusion of the word "Hundi" and an attempt to insert it would involve a lot of discussion and give rise to serious doubts.

Mr. Nathmal further moved that promissory notes and bills of exchange should be accepted from approved bankers instead of from firms.

Messrs. Froom and Murray took strong exception to the provision pointing out that it would revolutionise the system that had stood the test of fifty years.

Mr. Hailey endorsed the views expressed by the commercial members from Bengal and Bombay. The amendment was withdrawn after a lively discussion.

Mr. Hailey moved that in addition to the administration, an executor should as well be appointed for the purpose of winding up estates or acting as agents on commission of certain transactions. The amendment was carried.

Mr. Tata's amendment that under schedule I clause 23 (1) actual general meetings should be held at such towns where there was a local head office of bank was accepted by the Finance Member.

Mr. Nathmal wanted that on the Central Board which would be the controlling board the quorum for transaction of business should be four Governors entitled to vote and not three as proposed.

Mr. Hailey said he would accept the amendment if there was a feeling in favour of it.

Mr. Froom did not take objection to the number of four instead of three. The motion was carried. In all twenty amendments were disposed of.

Finance Member's Concluding Speech.

After which Mr. Hailey in moving that the Bill as amended be passed said:—We have come to the end of a long list of amendments, none of them of striking importance and the majority merely intended to provide for small points of procedure brought to notice since the Select Committee sat and I now ask that the Bill be passed. I do

so in the full confidence that the measure will be of genuine value to the country. I say nothing here of the acknowledged need for increased banking facilities, not merely for a multiplication of banking branches, but for the consolidation and the more scientific distribution of our financial resources. The need for the creation of some such central institution, a banker's bank, has long been assumed by all interested in the finance of the country. The three Presidency Banks have had a long and honourable career of public utility not less honourable because also profitable to themselves. But years ago, when thoughts were first directed to an amalgamation of the three Presidency Banks to form a central bank, the project was then thwarted by difficulties arising within the banks themselves. The hard lessons of the war brought good relations near even more than had been expected by those improved personal relations between the banks themselves and between the banks and Government, which we owe so that good will of the present directorate and management, a good-will which I gladly recognise. When these difficulties were surmounted and the amalgamation became ripe for legislation it was attacked on two sides. It was attacked by those who thought that it gave insufficient representation to the Indian element; it was attacked on the other side by those who feared that it might prove detrimental to private banking. I hope that the changes advocated by the Select Committee will meet the first of these criticisms. Time and experience will, I am sure, dissipate the second. For my own part I have never been able to envisage this piece of legislation as designed in the interests of one or the other class of the community or one or the other section of bankers. I have regarded it purely as a measure to extend banking facilities to render the money resources of India more accessible to trade and industry tending thereby to promote that financial progress which is an indispensable condition of the economic and social advancement of the country. It was in this belief that we set our hands to the measure; it was in this belief that, in spite of some discouragement and some mistaken criticisms of our motives, we have continued to press the measure on this Council; it is in this belief that the measure will secure to us the creation of a great national institution owning ample resources for the assistance of trade both as a source of financial support and an example in banking practice for other banks, an institution which will assist not the State alone, but the public and all sections of the public. It is in the firm assurance of this belief that I ask this Council to pass the Bill into law. I have spoken of the honourable career of the Presidency bank in the past. One chapter of their career will now be closed. But I hope that there will spring phoenix-like from their ashes a new bank not unforgetful of their traditions of sound and honourable finance in the past but endowed with the widened outlook and the larger scope of a national bank for India.

The Bill was then passed amidst loud applause.

Sir Bernard Hunter of the Bank of Madras, Sir Norcott Warren of the Bank of Bengal and Sir Robert Aitkin of the Bank of Bombay were watching the proceedings.

The Council then adjourned till to-morrow when the Select Committee's report on the Aligarh University Bill will be considered and passed.

H. E. Lord Ronaldsday was present in the Imperial Legislative Council in the forenoon and was seated next to H. E. the Viceroy's seat.

Yesterday's Proceedings.

SIMLA, September 9.

A provisional agenda, containing resolutions for the meetings of the 14th and 15th, has been issued, but there is no mention in it of Mr. Sastri's much talked of resolution on the Punjab disorders. It is not known whether it has been admitted for discussion or disallowed. A good deal of speculation exists among the non-official members with regard to this matter. The agenda has, however, no less than twenty-seven resolutions, and the members will be fortunate if they can manage to discuss at least half of them. Most of these resolutions have been already published from time to time, and the following are new ones:—Dr. Sir Devaprasad Sarbadhikari will move:—This Council recommends to the Governor-General-in-Council that if control in the matter of the allotment of wagons for coal be still considered necessary and desirable, such control be entrusted to a board or committee consisting of representatives of the interests vitally concerned, viz, the mining industry and the railways.

Sir Umar Hayat Khan will move:—This Council recommends to the Governor-General-in-Council that he may be pleased to recommend to His Majesty's Government that all the discharged soldiers who have fought during the world war should be given the franchise for a period of ten years, irrespective of the revenue and tax is they may be paying to the Government, and that the representatives they elect should be from amongst those who have taken part in the war.

Mr. G. S. Khaparde has the following resolution:—This Council recommends to the Governor General in Council that steps be taken by legislation and otherwise to discourage and wherever practicable to prevent the slaughter of much cows and agricultural cattle and their export out of British India. This Council recommends to the Governor-General-in-Council that he pleased to move the Secretary of State for India to appoint a mixed Committee of Indians and Europeans to consider the reorganisation of the student's department in London, and the Advisory Committee in India.

Mr. Kamini Kumar Chanda will move:—This Council recommends to the Governor-General-in-Council that chapter 33 in the Criminal Procedure Code, prescribing special provisions about the trials of Europeans and Americans, be omitted, and consequential amendments be made in the Code.

Mr. G. S. Khaparde will further urge the appointment of a committee to examine and report on the creation of additional war and post-war establishments in the Secretariat and subordinate offices in the Government of India, with a view to economy. He will also move the following two resolutions:—This Council recommends to the Governor-General-in-Council that it is advisable to incorporate the province of Coorg with the Presidency of Madras. This Council recommends to the Governor-General-in-Council the appointment of a mixed Committee of officials and non-officials to investigate and report on the causes of the troubles in the Government Press in Simla, Delhi and Calcutta, and propose remedial measures.

The Hon'ble Mr. P. Ramarayaningar will ask that provision be made by the Government to provide light refreshments for voters who have to travel any distance exceeding five miles to attend at polling stations for the purpose of recording their votes at elections to the Reformed Legislative Councils.

నటిరాత్రి

9-30 గంటలకు

నటిరాత్రి

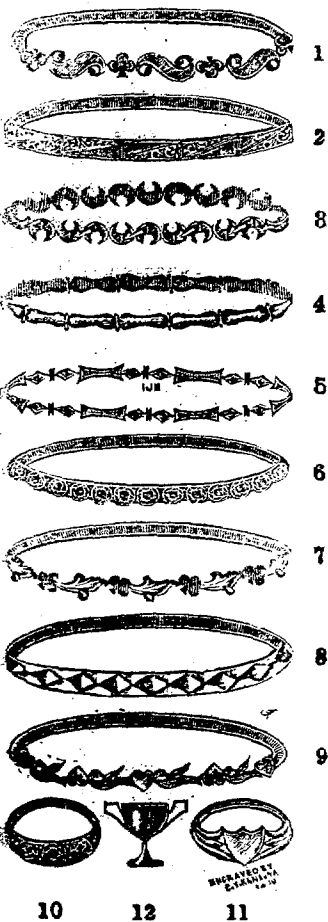
25 అడుగుల ఎత్తునకు గాలిలో మోటాడుకారు ఎగురుతు
ఈ ఆశ్చర్యకరమైన క్రడర్చుకూను జె. కార్పెకగారు చూపుదును.
ఇదివర కన్నామన ఇట్టిది క్రడర్చుకబడియుండలేదు.

పట్టర్థక నర్కను, రాయల్ మేనేజరి

ప్రదర్శన స్థలము : ఎస్టేట్ నేడు, మదరాసు.
తేల్పు కుర్చీ రూ. 3, 2, 1 గాలిరి అలా 0-8-0.

కడకటికరగతి తప్ప ఇతర తరగతులకు మాటనీక్రడర్చుకమానకు బాలురకు సగముబాది

V. G. Patwardhan, Proprietor, N. D. Marathe, General Manager.

ది ఇండియన్ జ్యూయలరీ మార్ట్

రవలవర్తకులు, బంగారు నెండిగలు, ఇతర సామానులు చేయువాడు.

పోస్టు బాక్సు నెం. 40.

నగరత్ పేట, బెంగుళూరు సిటీ.

తండ్రినిలానము: { బిలిస్ట్ జమాక్షి కోడ్స్ } { కర్రోని ఇంటర్ నేషనల్ ఎ. డి. సి. 5-5 ఎడిషన్.

నెం. 1 మొదలు 9 వరకు. ఈనూదిరిల క్రకారము ఏ సైజు లోనైనను సవరపు బంగారముతో గట్టిగా చేయుబడినవి. ధరలు జత 1-కి రూ. 30 మొదలుకొని రూ. 500 ల వర కుండును.

నెం. 10, 3 రవలతో చెక్కి చేయబడిన ఉంగరములు 1-కి రూ. 100 మొదలు రూ. 500 ల వరకు ధర లున్నవి.

నెం. 11. ఏ సైజులోనైనను గట్టి బంగారపు ఉంగరములు గలవు. ధర రూ. 12 ల మొదలుకొని రూ. 20 ల వరకు గలవు.

నెం. 12. టూప్ల మెంటు గిన్నెలు ఏనూదిరిలో నైనను నెండి లో తయారుచేయుబడినవి. 1-కి ధర రూ. 25 ల, అంతకు పైగా గలవు.

పాశ్యపు వెంకటాచలవండితుల

అయ్యర్వేదీయ నిర్మాణధర్మగు

లోకామయహర

కస్తూరిమాత్రలవలె

శిశ్యులైన గుణాకార్యము శిశ్యులైన నేరొడి లేదని భారాకముగా చెప్పకయ్యును. ఏదిలో ఆశ్చర్యకరమైన యే వస్తువు చేరలేదు గావు అప్పుడు పుట్టిన శిశువు మొదలకొని వృద్ధులవరకు ప్రతిఒక్కరకును నుంచేమీ లేక నేపించకయ్యును. ఈ మూత్రము 3 నుండి 5 తళ తళ తాంబూలముతో గాని లేక జుట్టి నోటితో గాని క్రమిడినను తిరుమొగించుచు శిశువు పడల నుంచును, అతర్చును, మలబద్ధము చతి అర్చరము, ఇర్చరము, మలబద్ధము, శిశువు, శిశువారము, వద్దు, వడికలు, వరముల నెప్పి బలహీనత, ఇక త్రా ఎంతా, ప్లేగు, కలకా, మున్నగు ఇంకా అనేకవ్యాధి లను ద్వారకు రానివ్వదు. అబ్బుగలిగిన వేళ ఉపయోగించిన తక్షణమే నుండుచున్నది. ఒకేసారి భూత్యుండలనిన గురూ ప్రాణ, వ్యాధారములు, ఉపాధ్యాయము, శిశ్యులకు యోగ్య ధ్మిలు మూడో ఈ మూత్రము నెంచిన నుండును పొగడుతున్నాడు. 250 మూత్రము గల సీసా 1-కి రూ. 0.40 ఒక సీసా మొదలు అపనిసావరకు పోస్తే రూ. 0.50 ఒకేసారి 5 సీసాను తెచ్చుకొని పోస్తే రూ. 1.50

12 సీసాలు " " 2.10
25 సీసాలు " " 3.80
అన్ని దుకాణములందును దొరకును.

శ్రీ శీతారామవ వైద్యశాల
(301-594) బ్రి నూ రు.
తండ్రినిలానము: తండ్రినిలానము

బెన్జెడిగ పహారమైన డా. పి. డి.
సావంతుని వనాపధి సారసవర్ణి

అశుభకృత్య రక్తమలన జనించు వాద్యములకు కరటించుకొని మందు. జరుపుటను దువ్వలను, గండములను, శుంధము, ప్రాణనోవ్వలను అన్ని విధములవలన గలను వర్మ రోగములను పోగొట్టును. (38)

మిక్కిలి శక్తి వంతమైన రక్తమృతకారిణి
కనాపధిసార్వకర్ణి గుణ మిచ్చుట నిస్సంశయము, సహజమైనది, మధ్యకత్తివలన అన్ని విధములైన రోగములను పోగొట్టును. కరీరమునందలి పాదరసదోషములను, మలబద్ధకమును వాస్తవంబగును పోవ్వలను పోగొట్టి రక్తమును శుభ్రపరచును. శరీరాగోగ్యమును గలగజేయును. 15 రోజుల వర కుండుటకు + టోన్సుల బుడ్డిలో అమృతమును.

ప్రాప్తేయ:- పి. డి. సావంత్,
గజక, పననవాడి, నెం 2, బొంబాయి
Proprietor: P. D. SAVANT,
Fanaswadi, No. 144, No. 2, BOMBAY

349 నమ్మకము 1842

బంగారు, వెండి, రత్నముల
నగలును, ఇతర వస్తువులును
కాపాడు యత్నింప శిష్యులొని వైకము ఇవ్వబడును.
ఉమ్మడి-రామయ్య శెట్టి,
గురుసామి శెట్టి కంపెనీ,
25, వైనాబజారురోడ్డు, మదరాసు.
మగలు వాస్తవముగాను, భూమిలోదను నుండునక భర
లకు తయారుచేసి దిక్కుంబునకు కుంచబడును. తయారు
చేసి వేసినాటిని అతిక్రమముగా అర్థవరకు తయారు
చేసి ఇవ్వబడును. ఒకసారి అర్థవరకు గలను తయారు
చేసిపోవునాకి మలన మా వస్తుకం తెలిసికోవచ్చును.

నశ్యము సాదా లేక సుగందం
వస్తుకముతో కుండును. కావలయు వాడు
ప్రాయములయినను. 4 కలములు 0.7-0, 1 కిళ 8.8-0,
1 బుడ్డి 0.5-0, 1 నేకు 8.0-0
ఎన్. పి. అయ్యర్, 97, నగదాల పిథి, మదరాసు.

మిక్కిలి పుష్కలమును యిండియా వేరమునందు మొదలవడ చలువలగుట
కను మొంద్యునా నడుమకును భూమికి పొచ్చుటలేదు. కలబెండకలు కరిచ్చుక
కాగ్ నిగనిగలాడుచుండుటకును ప్రతిష్టయనున విశిష్టతనును ముఖ్యముగా

కామినియా అయిలు (రిజిస్టరు)

ఈ సెంట్రాల్ కలకత్తా సారవంత పొందెర్చుకము కలిగించి వానిని పొగుగా తెంచుటకు
కను కత్తు వీ కేసునా నెయ్యం కలవు. ముందుకు పోగొట్టును. రోజునములకు నల్లు
కలకు పొచ్చుకము నిచ్చును. మొదలవడ చాలవచ్చుకనమును కలిగించును. కని మొద
చుండుట కలవడ కలవడ చాలవచ్చుకనము పోగొట్టి మారక భాంధిని కలిగించును.

మొదలవడ చాలవచ్చుకనము కలవడ చాలవచ్చుకనము కలిగించును. కని మొద
చుండుట కలవడ కలవడ చాలవచ్చుకనము పోగొట్టి మారక భాంధిని కలిగించును.

మొదలవడ చాలవచ్చుకనము కలవడ చాలవచ్చుకనము కలిగించును. కని మొద
చుండుట కలవడ కలవడ చాలవచ్చుకనము పోగొట్టి మారక భాంధిని కలిగించును.

మొదలవడ చాలవచ్చుకనము కలవడ చాలవచ్చుకనము కలిగించును. కని మొద
చుండుట కలవడ కలవడ చాలవచ్చుకనము పోగొట్టి మారక భాంధిని కలిగించును.

ఆంధ్రపత్రిక - సంవత్సరాది సంచికలు

ఇది ఆంధ్రపత్రిక తరఫున ప్రతి ఉగాదిని వెలుబడును.

ఇదివరకు 11 సంచికలు ముద్రించబడి, ఆంధ్రదేశమును అలంకరించుచున్నది.

దీనియందు భారతదేశములోని అనేకత్రులు చు:త్రులు శత్రుకుములతోను, నుత్రసిద్ధి క
వాలయములు, శిష్యులు మొదలగువాటిని విశ్రమముతో సహా తెలుపుచుండును.

ముఖ్యముగా ప్రఖ్యాత ఆంధ్రవా కులలచే వ్రాయబడి, ఆంధ్రోద్యమకర్తలను తెలుపుచు
1916-17-18 క సంవత్సరములో జరిగిన విశిష్టాది గాను చు:త్రులు యుద్ధవికల విశ్రమ
ములతో వివరముగా ముద్రింపబడియున్నది. మరీ మొదలవడ చు:త్రులు అనేకవిషయములు
దీనిములముగా తెలుసుకోవచ్చును.

ప్రతి సంచికయందును ఆయా సంవత్సరమునకు సరిసాను తెలుగుపంచాంగమును గలిగియున్నది.

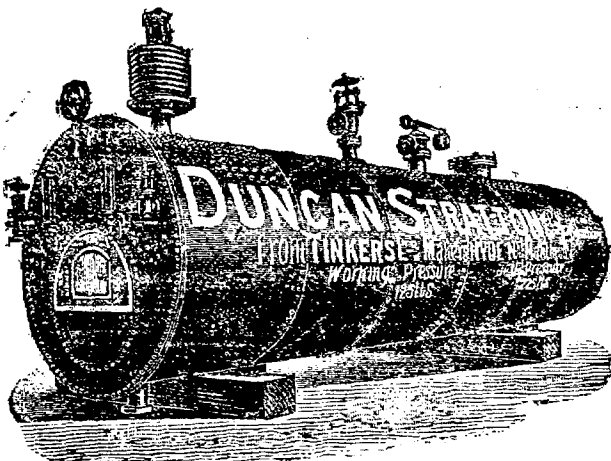
ఆంధ్రపత్రిక చంబాబాదులకు సంచికలు కొద్దివెలులకు ఇవ్వబడును. ఇతరులకు సంచిక 1-కి
ఒకరూపాయ ఒక పేదపూ సంచికలన్నీ యు మొత్తముగా కొనువారికి కలవరముగా ఇచ్చెదము.

మేనేజరు, ఆంధ్రపత్రిక, పోస్టుబాక్సు నెం. 212, మదరాసు.

DUNCAN STRATTON & Co.

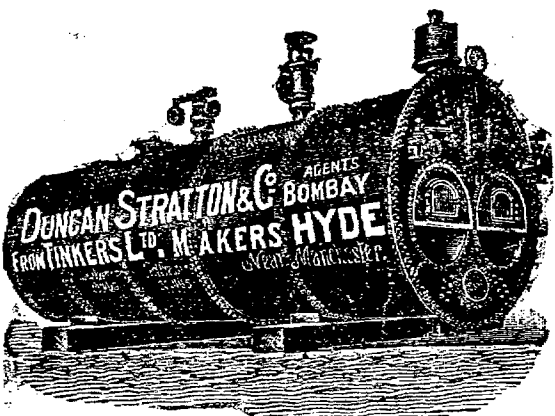
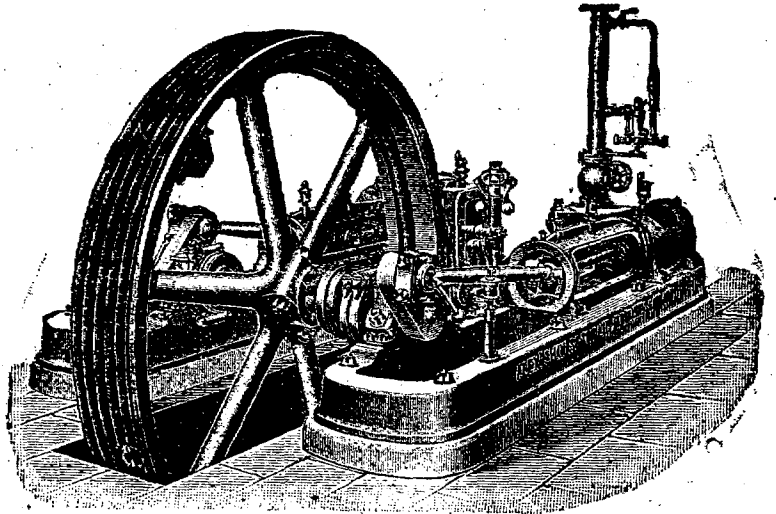
డన్ కన్ స్ట్రాటన్ ఆండు కో.

ఎంజనీర్లు, మెషినరీ ఇంజనీర్లు, 9 మెరయిన్ షిప్, బొంబాయి.

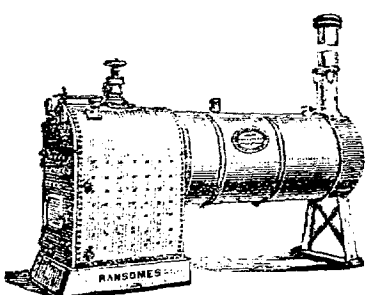
హైక్రాసు స్టీల్ కార్బన్ బాయిలర్లు.

పొడవు 10 అడుగులు
మొదలు 24 అడుగుల వరకు
దేయ మేటరు
4 అ. మొదలు 6 అ. 6 అం.
వరకు యెండుడు.
స్టీమ్ ప్రింగు (వెడద)
80 హాను మొదలు
160 హాను వరకుండును.

హైక్రాసు స్టీల్ లంకా మేరు బాయిలర్లు.
పొడవు 20 అ. మొదలు 82 అ. వరకుండును.

దేయ మేటరు 6 అ. మొదలు 8 అ. 6 అం. వరకుండును.
స్టీమ్ ప్రింగు 100 హాను మొదలు 250 హాను వరకుండును.

లోకో మోటివ్ బాయిలర్ బాయిలర్లు.
స్టీమ్ ప్రింగు (వెడద) 80 హాను మొదలు
100 హాను, 120 హాను, 150 హాను వరకుండును.

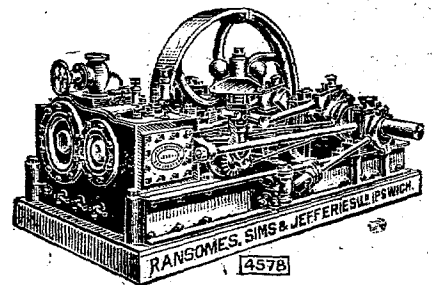

వర్టికల్ బాయిలర్లు.
పొడవు 8 అ. మొదలు 10 అ. వరకుండును.
స్టీమ్ ప్రింగు 80 హాను మొదలు 100 హాను వరకుండును.

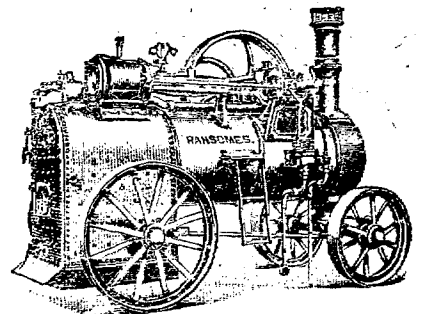
ఈ క్రింద తెలుపబడిన వాటిని
నవ్వయి చేయదుము.

మాడి జిప్సమ్ మెషిన్, కాటికామా
మాడి మెషిన్ మెషిన్
మాడి స్పిండింగు మెషిన్
మాడి వీడింగు మెషిన్
అన్ని రకముల స్టీమ్ ఎ. జెన్
అన్ని రకముల స్టీమ్ బాయిలర్లు
కోల్ ఫైర్ విల్లింగు మెషిన్
మా నెమిల్ మెషిన్
మానువల్ మెషిన్ ప్రామాణిక
కర్టు లిఫ్టింగు మెషిన్ కాటి
అన్ని రకముల పంపింగు మెషిన్లు
కాగ్స్ట్రు కర్టు సామాన్య సంధి మెషిన్
కెరెన్ మా నెమిల్ ఆయిల్ ఎంజిన్
ఎలక్ట్రిక్ లైటింగు (ప్లాన్) కొరములు
లేకుండు వర్క్ షాపు కొరములు
స్టీమ్ హెచ్చింగు, కష్టింగు, వెడద
రట్ విరన్ అండు కాపు విరన్ ఫ్లైన్.
కగయరా అన్ని రకముల సామాన్యము.

సెడ్ బ్రెస్టెడ్ కాంపౌండు
హిందూస్థాని ఎంజనులు.
(కాన్కెట్ మెన్సుండి బోర్డింగ్ కాలేజి.)
ఇండియా సింగిల్ సిలిండరు ఎంజిన్లు మానే గలవు.

హైస్పీడు కాంపౌండు ఎంజనులు.

బోర్ జల్ స్టీమ్ ఎంజనులు.
సింగిల్ సింగిల్, డబుల్ సిలిండరు లు.
స్టీమ్ (వెడద) 120 హాను గలది.
కాంపౌండు— హై, లో (వెడద) సిలిండరు.
స్టీమ్ (వెడద) 150 హాను గలది.

వివరములకు, ధరలకు బొంబాయిలో యుండు డన్ కన్ స్ట్రాటన్ కంపెనీ కై నను లేక

బెజవాడ (కృష్ణా జిల్లా)లో యుండు ఇంగ్లీషు స్టోర్స్ ఇంజనీర్లు కంపెనీ ప్రాప్తిగల గారైన
మా నేపల్లి బాపనయ్య గారి కై నను వ్రాయవలెను.

అమృతాంజనము అన్ని నొప్పులకు దివ్యామృతము.

దగ్గు, తైలము, పడిశము, రొమ్ము పడిశము, తలనొప్పి, వాయువు నొప్పులు, పొట్టు,
బెణుకులు, చిల్లలు మొదలగు నొప్పులకు దివ్యామృతము.
చక్కని డబ్బితో సహా వెల రూ. 0-10-0; డబ్బా 1-5 రూ. 5-12-0. పోస్టు ధరలు కలుగు.

అమృతాంజనం డిపో, } 109, ఫ్రేరింగ్స్, బొంబాయి,
6, తంబు శెట్టి వీధి, మదరాసు.

